Danskernes Historie Online
Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliserings-projekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: https://slaegtsbibliotek.dk
Danske Slægtsforskere: https://slaegt.dk

AMAGERMANDENS DAGBOG

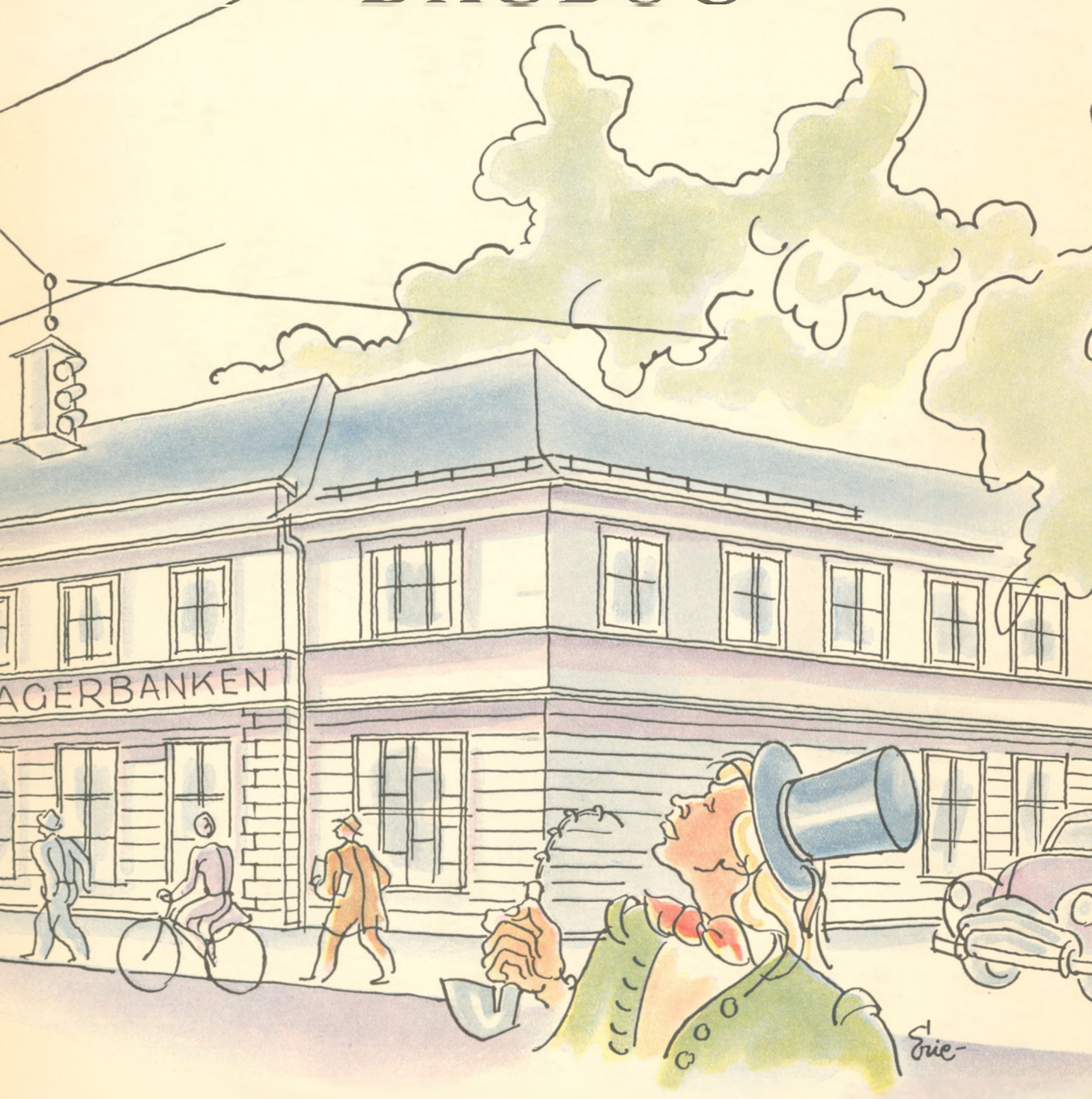

AMAGERBANKEN AKTIESELSKAB

1903 · 14. JANUAR · 1953

AMAGERMANDENS DAGBOG

AMAGERMANDENS DAGBOG

AMAGERBANKEN AKTIESELSKAB

1903 · 14. JANUAR · 1953

TEKST: KRISTIAN MØLLER
TEGNINGER: BØRGE ERICHSEN
FOTOGRAFIER: JOHN E. CARREBYE
TRYK: W. J. CHRISTENSEN A/S

NR. 244

Da Amagerbanken søgte et Bomærke, fandt man det paa Amager Birks gamle Kontor, Overgaden oven Vandet, i Birkets Segl, hvor Amagermanden staar med Kornmaalet i højre Haand og paa venstre Arm bærer en Kurv med Grøntsager.

Denne Amagermand, som i en noget ændret Gengivelse findes i Relief over Indgangen til Bankens Hovedsæde, symboliserer Amagers Befolkning, og derfor har Forfatteren til det efterfølgende lille Jubilæumsskrift ladet ham være den, som fortæller om de smaa og store Begivenheder i Bankens Liv fra dens Stiftelse til vore Dage.

Naar dette har kunnet ske saa udtømmende, som Tilfældet er blevet, skyldes det Bankens omfattende Samling af, hvad der i Tidens Løb er skrevet og trykt om den. Det er Folkets Røst, som her taler, og vi haaber derfor, at Amagermandens Dagbogsblade vil blive modtaget med Velvilje.

Januar 1953.

H. C. Mandrup.

Formand.

E. B. PETERSEN

Bankens stifter.

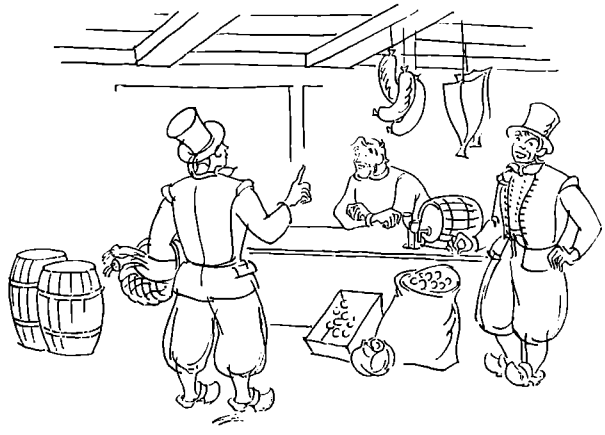

15. januar 1903.

Jeg hørte henne hos købmanden i dag, at vi nu skal have en bank her i Kastrup. Det synes at være rigtig nok; det er denne telefondirektør E. B. Petersen, der sidder og trækker i så mange tråde. Han vil nu også have sin egen bankforbindelse. Han har fået flere på ledningen, nemlig brygger C. M. Larsen, fabrikant Carl Flensburg, kammerråd C. Høyer og inspektøren fra glasværket A. Johnsen. Jeg kender dem allesammen mere eller mindre, og jeg ved, at det er gedigne folk. Der holdtes et møde om sagen hos E. B. Petersen i aftes. Det ville måske være en idé at få en aktie med.

16. januar 1903.

Der bliver nu sagt, at aktiekapitalen er tegnet. Den blev ialt på 10.000 kr. E. B. Petersen tog selv de 5.000 kr., Larsen tegnede sig for 2.000 kr., og de andre var så beskedne at nøjes med 1.000 kr. hver. Der blev altså ikke noget til os småfolk i denne omgang. E. B. Petersen skal være direktør, de fire andre har dannet et bankråd med Larsen som formand. Det tyder på, at generalforsamlingen vil få et roligt forløb. Det ærgrer mig nu lidt, at aktiekapitalen ikke er større. Jeg tror, at vi er mange, der godt ville have tegnet os for 100 eller 200 kr. I Glostrup har de jo lige fået en bank med 40.000 kr. i aktiekapital. Vor bank er altså foreløbig Danmarks mindste bank.

9. maj 1903.

I dag lukkede Kastrup Bank op. Jeg aflagde naturligvis besøg i banken, der har til huse i E. B. Petersens villa på Amager Strandvej. Jeg satte 10 kr. ind og fik lejlighed til at hilse på direktøren. Han er en flink mand, jævn og ligetil, venlig og imødekommende. Jeg sagde da også til ham, at jeg godt kunne tænke mig en aktie ved lejlighed. Jeg talte også med direktørens to døtre Ebba og Siri. Det er dygtige og kvikke piger; de hjælper faderen med at passe banken. Det er foreløbig små forhold. Banklokalet er E. B. Petersens herreværelse, og kunderne kommer ind een ad gangen. Jeg var nede i kælderen, hvor der er anbragt et brand- og dirkefrit pengeskab. Der skal dog helst ikke ligge for mange penge i kælderen. Meningen er jo, at de skal ud at arbejde igen.

3. februar 1904.

Jeg snakkede med købmanden, der er meget glad for den nye bank. Han har flere gange fået en veksel diskonteret og synes, at man får en udmærket behandling. Gartneren var også i butikken. Han var tilfreds med, at han ikke længer behøvede at sende pengene ind til København; for, som han sagde, hvorfor skal vore egne penge ikke have lov til at cirkulere og gøre nytte her ude på Amager. Vi har længe overladt vore kapitaler til københavnerne til forvaltning og forrentning. Det er på tide, at vi viser,

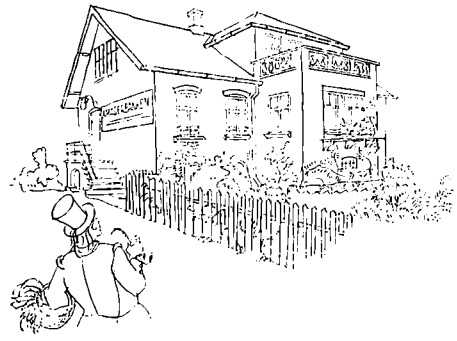

at vi også forstår os på andet end hvidkål, rødkål og tulipaner.

4. februar 1905.

Johnsen er en knag til at lokke spareskillinger fra folk, trods sine 72. Allerede som inspektør på Kastrup Glasværk interesserede han sig for sparetanken og oprettede en låne- og sparekasse for glasværkets arbejdere. Han har også stiftet Spare- og Låneforeningen for Kastrup By, og nu er han på jagt efter sparemidler til Kastrup-banken. Det synes, som om banken ikke kan nå at låne pengene ud, ligeså rask som Johnsen samler dem sammen. Banken giver 4 % i udbytte, det er da en hæderlig begyndelse.

3. marts 1906.

Jeg var inde i banken for at få et lille lån på et par hundrede kroner. Det fik jeg uden vrøvl.

Jeg benyttede lejligheden til en længere sludder med direktør E. B. Petersen om bankens udvikling. Han syntes selv, at det gik temmelig langsomt, og han viste mig nogle tal, som jeg skrev ned for ikke at glemme dem.

	1903	1904	1905
	Kr.	Kr.	Kr.
Indskud	22.000	33.000	41.000
Udlån	6.000	18.000	34.000
Reserver	~	26.	52
Balance	33.000	44.000	55.000

Han talte også om, at man burde overveje at gøre et større fremstød nu, da Amagerbanen er kommet, og der er skabt mere kontakt med byen. Befolkningen vokser jo også stærkt herude, og der er vældig gang i byggeriet for tiden. Alt i alt mente han, at der var grund til at forsøge at give banken et

større virkefelt. Jeg støttede ham stærkt i disse synspunkter og sagde, at banken hurtigst mulig burde udvide aktiekapitalen. Vi er adskillige, der er parat til at tage en aktie, selv om de måske ikke giver noget udbytte de første år.

1. maj 1906.

Nu sker der noget. Kastrup Bank er forsvundet, men som en fugl Fønix er Amagerbanken opstået af asken. Aktiekapitalen er udvidet til 50.000 kr. Jeg har tegnet mig for en aktie på 100 kr.; mere kan jeg ikke afse lige i øjeblikket. Der er kommet en masse gode folk ind i ledelsen. Det forlyder, at Låne- og Diskontobanken har været en god støtte ved udvidelsen; dens direktør Villum Nielsen har gjort et godt stykke arbejde, og det er rart at se ham i bankrådet. Endvidere er kancelliråd, birkefuldmægtig H. A. Busch og overretssagfører H. C. Wandrup indvalgt. Nogle af mine gode venner og bekendte er ogsaa kommet med, grosserer Sønnich Olsen, Sundbyerne, gårdejer Peter Petersen, St. Magleby og købmand G. W. Møller fra Dragør. Busch og Wandrup skal være kommitterede. Det betyder, så vidt jeg forstår, at de sammen med E. B. Petersen, der fortsætter som administrerende direktør, udgør den snævrere ledelse af banken. Selvom det ikke er amagerfolk allesammen, der sidder i spidsen, håber jeg, at vi skal få glæde af dem.

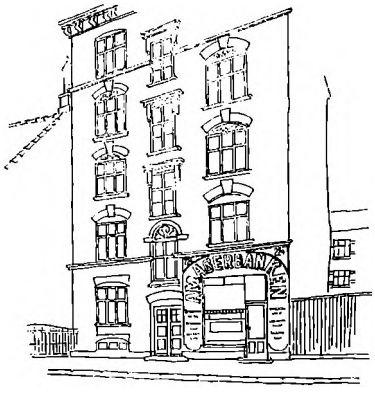

Hovedkontoret er nu flyttet til Amagerbrogade 224. E. B. Petersens villa skal benyttes som filial. Udgifterne stiger, der skal betales 600 kr. i husleje på Amagerbrogade; men nu ligger banken jo også på hovedgaden. Bladene skriver en del om begivenheden. I Børsen læste jeg i dag:

»Banken haaber sikkert med god Grund paa fortsat Tilslutning fra Øens Beboere, og den maa ogsaa fra anden Side hilses med Tilfredshed som afhjælpende Savn af en lokal Bankrepræsentation for den af Byggevirksomhed og Fabriksdrift okkuperede Ø.«

Det vil vi aktionærer også gerne skrive under på.

10. maj 1906.

Jeg måtte naturligvis ind for at tage de nye lokaler i øjesyn. Man kan ikke undgå at lægge mærke til banken i gadebilledet. Indgangen indrammes af

sorte træskilte, hvor der med store guldbogstaver står: AMAGERBANKEN. Bag skranken så jeg et nyt ansigt; det var den nye bogholder Marckman Hansen. Han kommer fra Fredericia, og er student fra Aalborg. Han er vist ogsaa cand. phil., men det ser ikke ud til at genere ham. Det bliver spændende, om han kan begå sig her på Amager. Han synes dog at have et godt humør, og fut er der bestemt i ham. Han sidder på den ene side af en lille pult og Ebba på den anden side; hun passer kassen. Der blev ringet fra en af hovedbankerne, der forlangte at tale med vekselfaget. »Et øjeblik,« sagde Marckman Hansen og snurrede en omgang rundt på sin drejestol, og sagde så med lidt dybere stemme »vekselfaget her;« lidt efter var det incassofaget, der blev spurgt efter, han snurrede en omgang til den anden side, og meldte klar til incassoafdelingen. Jeg ved ikke rigtig, om det er det, der hedder rationalisering, men systemet synes i hvert fald at fungere godt. Han skal have 900 kr. om året, det er en hel pæn gage til en ung mand på 22.

1. august 1906.

Min gode ven, gårdejer H. C. Ohlsen »Sophienhøj«, fortalte mig i dag en lille solstrålefortælling fra det praktiske liv. Sundbyvester gamle hartkornsejere solgte for nylig en fælleslod i Sundby for 75.000 kr. Disse penge skulle udbetales til de tyve interessenter ved en festmiddag, der holdtes i den anledning. Desværre viste det sig, at der i en af hovedbankerne var nogle formaliteter, der skulle bringes i orden, før pengene kunne udbetales. Det var en pinlig historie, navnlig for H. C. Ohlsen, der var formand for udvalget, som havde ordnet sagen. Han gik så til Amagerbanken og klagede sin nød. Ledelsen fandt straks en udvej. Der udstedtes en 8 dages veksel på 75.000 kr. med udvalgsmedlemmernes navne. Denne veksel diskonteredes i Amagerbanken, og provenuet indsattes på en checkkonto. Ved festmiddagen lå der en check ved hver af de tyve kuverter. Situationen var klaret. Næste dag åbnede alle 20 en konto i Amagerbanken, og de skal nok blive gode og solide kunder. »Det kalder jeg konduite,« sagde Ohlsen, og jeg inkasserede rosen på Amagerbankens vegne.

22. oktober 1906.

Det ringede på døren for lidt siden. Det var et bud fra Amagerbanken, der går rundt og sælger bankens 25 øres mærker. Man får så et lille hefte, og når det er udfyldt med 40 mærker, repræsenterer det en værdi af 10 kr., som kan indsættes på indlånskonto i banken til 4 %. Man kan også få 5 % på tre måneders opsigelse; det er lige ved at være bedre end at være aktionær. Budet kommer en gang om ugen. Min kone har fået et hefte, hun vil forsøge at knibe lidt på husholdningspengene og købe 4 mærker om ugen. Jeg er ganske indforstået, men min øl om søndagen må helst ikke stryges af budgettet.

11. december 1907.

Nu åbner Amagerbanken en filial i det gamle posthus i Dragør. Det er sikkert en god idé, at folk kan få anbragt deres sparepenge i stedet for at have dem liggende i skabe og skuffer udsat for brand og tyveri og uden at give en øre i rente. Også forretningslivet vil få stor gavn af filialen. Den åbner 2. januar 1908. E. B. Petersens datter Siri skal bestyre filialen. Det er opmuntrende, at de små banker klarer sig saa forholdsvis godt i denne tid, der ellers nok kan volde bekymringer hos flere af de store.

1. marts 1908.

Jeg var i aftes til bankens generalforsamling i Cyklist-Pavillonen. Jeg får 6 % af min aktie, jeg tager derfor mine ord i mig igen, at det skulle være en bedre forretning at have pengene stående i banken end at være aktionær. Jeg ser i Børsen, at aktierne noteres i 106, men jeg har ikke tænkt på at sælge. Vi har fået fabrikant W. Wieder fra Dragør ind i bankrådet.

8. august 1908.

Nu er Detailhandlerbanken lukket som følge af krisen, og dens amagerafdelings lokale er blevet ledigt. Jeg har skrevet til Amagerbanken og spurgt, om det ikke var en idé at tage dette lokale i besiddelse; jeg har fået følgende svar fra banken:

> »Amagerbanken takker for Ideen angaaende Detailhandlerbankens ledige Lokaler (den kom forresten ikke som Lyn fra en klar Himmel), og hvis Amagerne stedse vil støtte deres Bank, som de nu gør, vil Tidernes Udvikling sikkert ogsaa kræve, at Bankens Lokale bliver mere centralt beliggende i Sundby.«

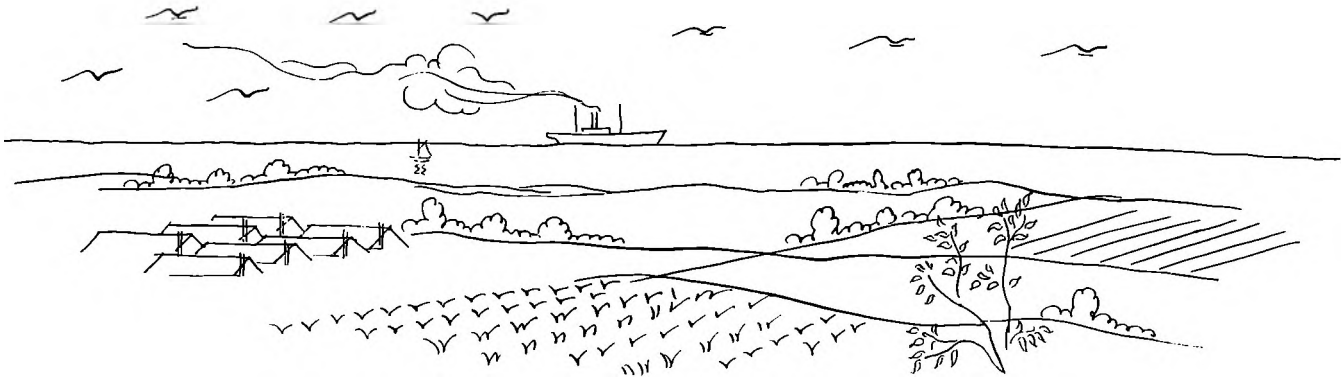

13. februar 1909.

Nu er også lokalerne til Grundejerbankens amagerfilial blevet ledige, og denne gang synes der at være bid. Jeg var til generalforsamlingen i Cyklist-Pavillonen i mandags, og det oplystes i beretningen, at banken den 2. april flytter ind i fabrikant Taarnbys ejendom, Amagerbrogade 190, og rykker således et hanefjed nærmere mod begivenhedernes centrum. De nye lokaler er velindrettede til bankvirksomhed. Vi venter, at flytningen vil bringe os i nærmere kontakt med den store detailhandlerstand i Sundbyerne, der især efter Detailhandlerbankens sammenbrud har savnet en bankforbindelse. Vi får 6 % igen i år. Ved fællesspisningen var der snak om, at vi snart skulle udvide aktiekapitalen til 100.000 kr. Det er jeg med på.

31. december 1909.

Jeg var oppe hos min gamle ven, bankbud Petersen fra Amagerbanken. Han var meget nedtrykt, da

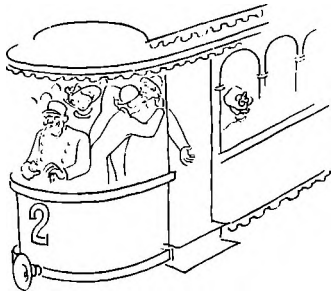

han havde været ude for en højst besynderlig historie. At tænke sig, at den slags kan ske her ude på Amager. Petersen havde i går eftermiddags været i Låne- og Diskonto Banken og hentet 6.000 kr. Han stod på forperronen af en linie 2 sammen med en del andre mennesker. Ved svinget ved indkørselen til Amagerbro fik sporvognspassagererne et lille stød. En høj elegant mørk herre med flot overskæg faldt over mod bankbudet, men undskyldte sig høfligt og løftede på hatten. Ved næste stoppested stod han af, og da Petersen lidt senere følte efter sin tegnebog, som lå i brystlommen, var også den gået sig en tur. Tyveriet blev straks meldt til politiet, der telegraferede signalementet ud til samtlige jernbane- og grænsestationer. Man mener nemlig, at det er en udlænding. Petersen var naturligvis meget ulykkelig. Også henne i banken var man ked af historien, da Petersen ikke er forsikret. Forsikringsselskabet vil nemlig ikke tegne forsikring for bude over 65 år, og Petersen er 69, selvom man ikke kan se det på ham.

7. januar 1910.

Nu er tyvene endelig fanget. Det viste sig at være en international lommetyvebande bestående af en polak, en italiener, en russer og en amerikaner. De blev anholdt i Sverige af politiet dèr og er nu overført hertil. Den skrappe assessor Axel Rasmussen har haft dem i forhør flere dage i træk. Nu har de endelig tilstået. 3.000 kr. af pengene er i behold, så Amagerbanken slipper med et tab på et lignende beløb. Det var godt, at vi fik så meget tilbage. Bankens reservefond er i øjeblikket ca. 5.000 kr.. Petersen havde altså hele reservefonden i sin indvendige jakkelomme. Bladene har bragt alen-

lange beretninger om røveriet. Heldigvis er der ingen af journalisterne, der har fundet på overskriften: *»Lommetyv stjæler hele Amagerbankens reservefond«*. Det havde ikke set godt ud på tryk.

10. maj 1910.

Jeg var henne på domhuset i dag og hørte de fire lommetyve få deres dom. Polack, Spiro, Massa og Silbergleit hed de. Det var fire søde fyre, der havde været lige gode om det. De fik 18 måneders forbedringshus hver og skal efter endt straffetid udvises. Banken har udbetalt 500 kr. i dusører, heraf er de 300 kr. sendt til det svenske opdagelsespoliti.

21. maj 1910.

Amagerbanken har mistet to af sine mest værdifulde bankrådsmedlemmer. For et par dage siden døde bankrådets formand, direktør, brygger C. M. Larsen, 62 år gammel, og i går døde næstformanden direktør Villum Nielsen, Låne- og Diskonto Banken, ramt af et hjerteslag, kun 44 år gammel. De har begge haft en stor andel i Amagerbankens fremgang, og de vil blive vanskelige at erstatte.

21. september 1910.

Nu har vi fordoblet aktiekapitalen fra 50.000 til 100.000 kr. Gamle aktionærer kan få en ny aktie til kurs 104. Jeg stillede omgående med min aktie, så jeg har nu 200 kr. i aktier. Reservefonden fik ved overkursen en tilvækst på 2.000 kr. Det trængte den også til.

15. februar 1911.

I går var jeg til generalforsamling i Børscaféen. Direktør Brorson fra Københavns Laane- og Diskonto Bank er trådt ind i stedet for afdøde Villum Nielsen, og kancelliråd Busch er blevet formand for bankrådet. Trods tabet ved sporvognsrøveriet giver banken stadig 6 % i udbytte. Jeg regner med, at balancen vil passere millionen i løbet af indeværende år.

5. februar 1912.

Igen i år havde bankrådet valgt Børscaféen til generalforsamlingen. Balancen er nu oppe på 1.3 mill., og reserverne har nået 14.000 kr. Der er fortsat god tilgang af kunder både i hovedkontoret og i filialerne i Kastrup og Dragør. Taarnby og St. Magleby kommuner lader en stor del af deres pengeomsætning gå igennem Amagerbanken. Banken udbetaler for første gang 7 %.

5. juni 1912.

Jeg løb på min gamle ven kasserer Johnsen. Han havde et plaster i panden. Han fortalte mig, at han var kommet cyklende og var stødt sammen med en sporvogn og havde fået hovedet lidt beskadiget. Han mente dog også, at sporvognen havde taget nogen skade. Han er en rask fyr, Johnsen, med sine 79 år og passer stadig sin dont som kasserer i Amagerbanken.

7. februar 1913.

Det var heldigt, at jeg fik bygget mit hus færdigt og fik det prioriteret, inden obligationskurserne be-

gyndte at falde. Jeg var ret forbløffet over, at Amagerbanken har tjent så meget ved omsætning af fonds og mønt, at tabet på fondsbeholdningen kun har været 423 kr. Der udbetales igen 7 % i udbytte, og reservefonden er nu $^1/_5$ af aktiekapitalen.

Gårdejer H. C. Ohlsen, «Sophienhøj« indvalgtes i bankrådet.

26. juli 1913.

Jeg var i banken for at få min kassekredit forhøjet, men for første gang gik det ikke så glat. Pengemarkedet er ret stramt. Nationalbanken satte den 3. ds. diskontoen op til 6 %, og Amagerbanken har en annonce i bladene i dag, at der gives 5 % på indlån på 3 måneder.

11. oktober 1913.

Der var ekstraordinær generalforsamling i »Kastruplund« i går. Vi vedtog at udvide aktiekapitalen i Amagerbanken til 250.000 kr fra 100.000 kr. Vi aktionærer får nye aktier til 110, resten sælges til

kurs 115. Jeg har denne gang måttet tømme min sparegris, men ligemeget, tre nye aktier skal jeg nu have. Jeg kommer så op på et samlet beløb på 500 kr. Vi ændrede vedtægterne, således at revisionen skal bestå af to revisorer, hvoraf den ene skal være statsautoriseret. Valgt blev kontorchef J. Michelsen fra Revisions- og Forvaltningsinstituttet. Der er nogen, der mener, at der snart kommer en banklov. Jeg har ellers indtrykket af, at vi her på Amager klarer os fint foruden.

28. februar 1914.

De 150.000 kr. blev hurtigt tegnet. Vi gamle aktionærer tog de 100.000 kr. og resten solgtes til 115. Reservefonden fik 17.535 kr. ud af det. Udbyttet er blevet forhøjet til 8 %.

4. august 1914.

Krigen har skabt panik i mange ting. Nationalbanken satte i dag diskontoen op til 7 %. Man kan kun hæve 300 kr. om ugen i banker og sparekasser i henhold til en ny lov. Jeg var inde i Amagerbanken i eftermiddags, alt var roligt, og på forespørgsel om, hvor meget jeg kunne hæve, sagde Johnsen: »Du skal nok få, hvad du har brug for!« Mine små tilløb til panik forsvandt som dug for solen.

12. december 1915.

Jeg var et lille ærinde i Dragør og talte med et par fiskere, som jeg kender. De var meget glade for de gunstige lånevilkår, som Amagerbanken har givet dem til anskaffelse og forbedring af deres fiskeredskaber. De er begyndt med fiskeri efter snurpenotmetoden, det er det sidste nye og synes at give gode resultater.

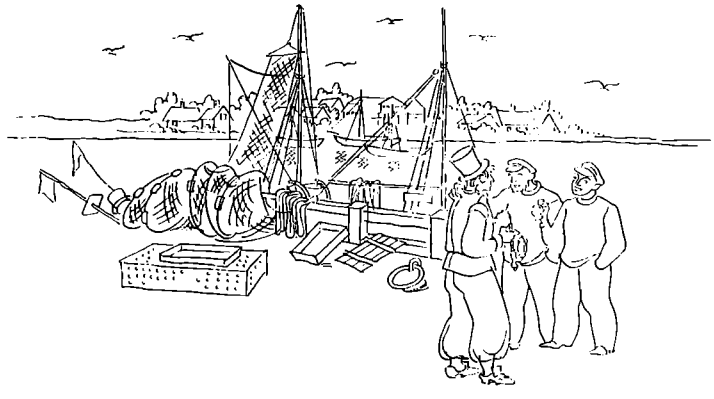

30. december 1915.

Industricaféen stod på gloende pæle i aftes. Amagerbankens direktion og personale fejrede begivenheden, at balancen har nået 3 millioner. Der var digtet en morsom sang, hvor det blandt andet hed:

»Først var E. B.'s Skrivebord
hele Kastrup Banks Kontor,
men min tro, det lille Nor
voksede sig stærk og stor.
E. B. fik det Grundsyn,
at vi maa til Sundbyen
med Amagerbank — —
temmelig hurtigt er det gaaet,
3 millioner har vi naaet,
men naar vi Milliarden naar,
saa er Johnsen hundred' Aar.«

(cit. efter hukommelsen).

2. januar 1916.

Vi er nogle stykker, der har fremsat ønske om at få en filial ved Amagerbanens endestation. Vi har her et trafikknudepunkt midt i det stærkt opvoksende Amagerbrokvarter. For ganske nylig er Amagerbro station blevet betydeligt udvidet, og en hel ny ventesal er blevet bygget. Der har været tale om, at Amagerbanken skulle have en filial i selve ventesalsbygningen. Det blev dog ikke til noget. Men vore ønsker er imødekommet, ved at der i dag åbnedes en filial Amagerbrogade 3, altså lige over for stationen.

6. december 1916.

Vi havde i dag ekstraordinær generalforsamling i Havnecaféen ved Knippelsbro. Egenkapitalen kan ikke følge med balancens stigning. Vi udvidede derfor aktiekapitalen fra 250,000 kr. til 500.000 kr. Bankrådet fik også bemyndigelse til, når man finder det formålstjenligt, yderligere at udvide til 1 million. Vi gamle aktionærer skal give 120 og nye aktionærer 130. Det var dog den almindelige mening, at der ingen aktier bliver til nye aktionærer. Jeg kommer nu op på 1000 kr.

4. februar 1917.

Var til generalforsamling i aftes. Efter at vi i de sidste 3 år har fået 8 %, får vi nu yderligere 4 % i bonus som følge af ekstraordinære gevinster på fonds, mønt etc. Det var der ingen, der lavede vrøvl over, og generalforsamlingen varede kun 10 min.

Vi indvalgte i bankrådet grosserer Hermann Ebert og grundejerforeningens formand, tømrermester P. Engel; hvad bankrådet nu ikke ved om grunde på Amager, er ikke værd at vide!

16. juni 1917.

Nu synes fastlandet at have fået øje på Amager. Privatbanken har lagt en filial i »Sønderport«, den fremspringende bygning med kuplen. Revisionsbanken har placeret en filial Amagerbrogade 110, og også Landmandsbanken har projekteret en filial på et hjørne. Amagerbanken klarer sig nok alligevel, trods konkurrencen. Ellers lægger vi bare en filial på Amagertorv, den skal nok blive en succes.

17. august 1918.

Jeg var i går til ekstraordinær generalforsamling i »Grand Restaurant Amagerbro«, hvor vi ændrede vedtægterne, således at København nu bliver bankens hjemsted i stedet for tidligere Kastrup. Bankrådet oplyste, at banken har købt grunden på hjør-

net af Amagerbrogade og Sverigesgade, ca. 4.000 alen² for 190.000 kr. Det er vist en udmærket forretning, men det er dyrt at bygge i øjeblikket, og det er ikke til at få materialer. Antagelig vil der komme et prisfald efter krigen. Vi har et byggefond på 15.000 kr., men det forslår jo ikke ret meget. Personlig er jeg derfor mest stemt for, at vi skal udsætte byggeriet lidt endnu, og det er mit indtryk, at ledelsen er af samme mening.

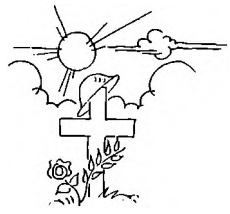

1. december 1918.

Krigen er endelig forbi, men megen nød og elendighed er tilbage. Hvornår mon vi får normale tider igen? I aftes fejrede Amagerbanken sin 10 millioners balance. Det er glædeligt med den fremgang, men vi må ikke glemme, at en stor del af stigningen blot skyldes det stigende prisniveau. Siden 1914 er pristallet fordoblet. Det er svært for mange småfolk at få pengene til at slå til. Forleden måtte jeg give 10 kr. pr. hl koks; for 4 år siden betalte jeg 1,25 pr. hl. Jeg er glad for, at Amagerbanken i morgen på lønningsdagen udbetaler personalet en ekstra måneds gage. Også bankfolk mærker dyrtiden trods dyrtidstillæg og stigende tantiemer.

Banken har erhvervet byggegrunde både i Kastrup og Dragør. Byggeplanerne må dog skrinlægges, til omkostningerne kommer ned i et mere rimeligt leje.

7. februar 1919.

Jeg har tænkt at skrive et pænt stykke i avisen om kontorchef Marckman Hansen, og jeg har bedt ham sende mig nogle konkrete oplysninger. Han skriver følgende brev til mig, som jeg synes er så morsomt og karakteristisk for ham, at jeg vil skrive det af her i min dagbog:

»*Ærede Herr Amagermand.*

Hermed følger Billede og Data. Billedet er 10 Aar gammelt og jeg 35 — født Dagen efter Fandens Fødselsdag i December Termin 1883; havde jeg den gang anet, at Terminen skulde komme til at spille saa stor en Rolle i mit Liv, tror jeg nok, jeg havde valgt en anden Dag. Gik i Skole i Fredericia, Horsens og Aalborg, efterhaanden som min Fader blev Telegrafbestyrer i de forskellige Byer, og sluttede af i 1902 som Student fra Aalborg Katedralskole, hvor vor mest elskede Lærer adskillige Gange i Semestrets Forløb havde betroet vort Hold: at, kunne vi blive Studenter, kunne enhver Idiot blive det. — Saa et Par Aar i praktisk Købmandslære i Horsens, og derefter et Par Maaneder til København inden Soldatertjenesten, dem benyttede jeg til at blive cand. phil., hvad hverken jeg eller andre har haft Gavn eller Glæde af — det skulle da være den Bogtrykker, der trykkede mine første Visitkort.

Da Intendanturen, hvor jeg havde den Ære at tjene, ikke længere havde Brug for min Ringhed, fik jeg Ansættelse i Banken for Fredericia og Omegn, for allerede samme Aar 1906 af Direktør E. B. Petersen at blive kaldet som første Bogholder i Amagerbanken, der den 1. Maj nævnte Aar aabnede sine Døre for at omsætte Hvidkaal og Rødkaal og Roer fra Amagers fede Jord i Bankbøger, Aktier og Obligationer.

Amagerne er et herligt Folkefærd — naar man kender dem, og de har den gode Egenskab, at de ikke bryder sig om at lære alle at kende. De siger ligesom Johannes Ewald: »faa — men retskafne Venner«.

Det samme gør

Deres ærbødige

Marckman Hansen.«

Jeg har i øvrigt sendt brevet til Amager Borgerven, der bringer det i sit nummer i dag.

11. april 1919.

Jeg havde i går et ærinde i Amagerbanken og var da vidne til, at en dreng forsøgte at hæve en check, der forekom personalet temmelig mystisk. Drengen betroede kassereren, at en person, der stod udenfor, havde lovet ham 10 kr. for at hæve checken. Marckman Hansen og et par assistenter foer ud af banken for at anholde manden, der satte sig kraftigt til modværge og forsøgte at undløbe. Man indhentede ham, fik ham overmandet og overgivet til politiet. Bedrageren har nu tilstået flere tyverier. Det er absolut en fordel, når kontorchefen er dygtig til løbende regning.

29. oktober 1919.

Igen fordobler vi aktiekapitalen, denne gang fra 1/2 til 1 mill. kr. Kursen er 110 for os og 150 for nye, men dem bliver der bare ingen af. Jeg har nu 2000 kr. i aktier. De to sidste år har de givet 10 %, og det bliver vel næppe dårligere i år. Bankloven, som har spøget de sidste 10 år, er nu endelig kommet. Den træder dog først i kraft om et år. Dens vigtigste bestemmelse er kravet om, at egenkapitalen skal udgøre mindst 10 % af gældsforpligtelserne. For Amagerbanken udgør den kun 6 % i øjeblikket. Derfor var det nødvendigt med aktieudvidelsen. Men de øvrige krav opfylder vi, såvidt jeg kan se. Der skal også udnævnes en bankinspektør; han skal være velkommen på Amager.

1. januar 1920.

Sendte blomster til Marckman Hansen, der nu er blevet medlem af direktionen. Han er med sine 36 år hovedstadens yngste bankdirektør.

20. februar 1920.

På generalforsamlingen i går meddelte bankdirektør Brorson, at han ønskede at udtræde. Han har været en kyndig finansiel rådgiver for banken. I hans sted valgte vi en dygtig industrimand, fabrikant N. J. Taarnby, det er ham, der ejer den gamle Reiermanske papfabrik.

17. april 1920.

Jeg blev lidt forbløffet ved at læse i »Amager Borgerven«, at Amagerbanen havde købt etatsråd Holmblads store ejendom. Det var heldigvis en trykfejl, det er naturligvis Amagerbanken, der har gjort det kup. Prisen er 330.000 kr., og der følger 7.000 alen^2 med. Det er en fjerdedel af parken. Det forventes, at bygningen kan tages i brug ved nytårstid, når de nødvendige forandringer er foretaget. Amagerbrogade 190 skal være filial og filialen ved Amagerbanen nedlægges.

Der er ligesom noget symbolsk i, at den bygning, hvorfra etatsråd Holmblad udøvede sin store virksomhed som industrimand og som mæcen, nu skal rumme Amagerbankens hovedkontor. Amagerbanken overtager store traditioner, men jeg er overbevist om, at den vil forstå at forene fortid og fremtid på en måde, der bliver til gavn for vor grønne ø.

2. juli 1920.

Jeg kiggede ind i den holmbladske gård fredag morgen og fik et glimt at se af grundstensnedlæggelsen. En zinkkasse indeholdende bankens historie, regnskab og love blev indmuret. Formanden H. A. Busch murede den første sten og de to direktører hver en, og endelig indmurede byggeudvalgets formand grosserer Ebert med øvet hånd den sidste.

24. januar 1921.

I dag var jeg inviteret til indvielsen af Amagerbankens nye lokaler i etatsråd Holmblads gamle villa. Jeg beundrer arkitekt Valdemar Schmidt for den måde, hvorpå det er lykkedes ham at bevare den herlige gamle ejendoms arkitektur og samtidig skabe et fuldtud moderne praktisk banklokale, uden sammenligning det største og smukkeste på Amager. I konferenceværelset er væggene beklædt med nogle skønne italienske palisander-paneler, som professor Meldahl i sin tid fremskaffede til Frederiksborg Slotskirke, hvor der heldigvis ikke blev brug for dem. Der findes i mødelokalerne vidunderlige mosaikgulve. På væggene er der friser af Thorvaldsen og pragtfulde loftdekorationer. Møblerne er fremstillet af begsort egetømmer fra den gamle tørdok ved flydedokken. Ekspeditionslokalet er rummeligt, holdt i lyse farver med ovenlys og udsigt til den dejlige gamle have. Næsten alt arbejdet ved ombygningen er udført af amagerhåndværkere og har kostet 200.000 kr., men de penge er givet godt ud. Desuden fik vi solgt grunden på hjørnet af Amagerbrogade og Sverigesgade til en fornuftig pris. Jeg har pengene parat, når aktiekapitalen skal udvides næste gang.

28. august 1922.

Jeg har ikke rigtig været i humør til at skrive i min dagbog i den senere tid. Prisstigning kan være slem nok på mange måder. Prisfald er dog endnu værre, især for os, der er knyttet til erhvervslivet. Det gælder om at købe fra hånden og i munden i denne tid. En hest, der for et par år siden kostede 2500-3000 kr. er nede på 7-800 kr. Træ er faldet til halvdelen, jern til en trediedel. En af mine venner købte nogle dampskibsaktier i juni 1919 til kurs 304, han solgte dem forleden til kurs 24. Han skal være glad for, at han fik nogen af pengene hjem. Mange aktier er blevet helt værdiløse. Folk bestiller ikke andet end at tabe penge for tiden. Det kan ikke undgås, at bankerne rammes hårdt af erhvervslivets krise. Heldigvis har vi i Amagerbanken fulgt den politik stadig at have en stor del af kapitalen disponibel i stedet for at købe obligationer eller aktier. Vi er herved blevet forskånet for store kurstab.

En del tab på engagementer undgår vi ikke, og det ville også være unfair, om ikke også vi tog vor part af byrden. I 1920 afskrev vi 19.000 kr., i 1921 85.000 kr., og i år må vi også regne med et stort tab. For 1921 satte vi udbyttet ned til 8 %. Det er klogt at bruge mest mulig til konsolidering.

24. januar 1923.

Sammen med referatet af generalforsamlingen i aftes bringer aviserne i dag en hyldest til direktør E. B. Petersen i anledning af hans 70 års dag. Hans jævnhed, stilfærdighed og hjælpsomme væsen understreges, og alle hans store og gode gerninger opremses. En særlig omtale får hans virke i Amagerbanken, som han har ledet, fra den havde en aktiekapital på 10.000 kr. til nu på 1 mill. kr. Det var Tietgen, der i sin tid hentede E. B. Petersen til telefonselskabet. Jeg tror, at det ville have glædet Tietgen at se det svendestykke, som eleven havde lavet i form af Amagerbanken.

På generalforsamlingen skete der det opsigtsvækkende, at bankrådet foreslog en vedtægtsændring, således at tantieme til rådet reduceredes fra 25 til 15 %. Forslaget blev vedtaget med håndklap — »et Eksempel til Efterfølgelse for andre Banker«, skriver Socialdemokraten og tilføjer: »Amagerbankens Ledelse har aabenbart et godt Tag i den lille flade Øes Befolkning og har forstaaet at bruge den Tillid, der vises den, paa bedste Maade.«

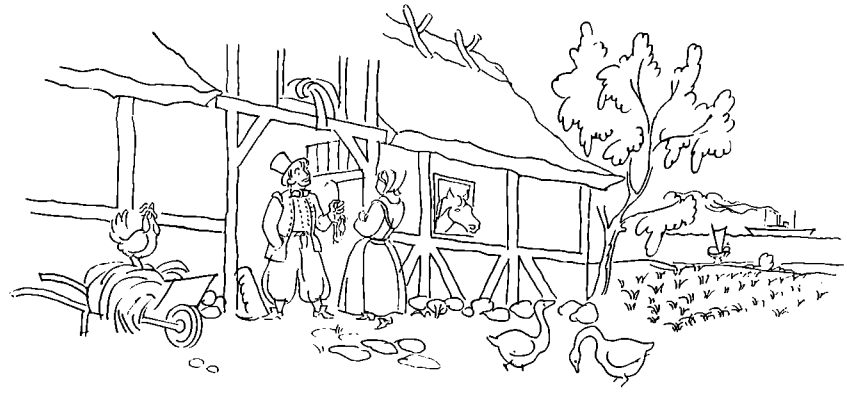

2. november 1923.

I dag var jeg til fødselsdag hos gamle Johnsen; det må han vel efterhånden til at kaldes, nu da han passerer de 90. For ca. 5 år siden ombyttede han sin stilling som kasserer i banken med den lidt roligere beskæftigelse som bankens depotchef. Han tager hver dag, som han har gjort det de sidste 65 år, en snaps om morgenen med et par dråber Roborans. Det er hans livseliksir. Det var måske en idé at prøve den opskrift.

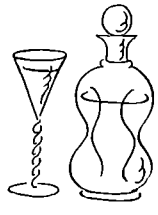

13. februar 1924.

I disse vanskelige tider er Amagerbankens generalforsamling som en oase under en træls ørkenvandring. Vi slappede af i aftes i Teatercaféens lokaler i Hollændergården og glædede os over de 8 %, og at afskrivningerne kun var 18.000 kr. På forespørgsel oplyste Marckman Hansen, at de samlede afskrivninger de tre sidste kriseår havde andraget 200.000 kr. I betragtning af, at reserverne i samme tidsrum er steget fra 375.000 kr. til 600.000 kr., altså med 225.000 kr., er det meget tilfredsstillende. Mon vi nu ikke snart er ovre det værste.

19. februar 1924.

Ved generalforsamlingen forleden savnede vi Sønnich Olsen. Det blev sagt, at han havde årebetændelse og koldbrand i den ene fod. I går døde han, og vi har mistet en populær og hjælpsom mand. Han har siddet i bankrådet lige siden 1906.

22. april 1924.

Natten mellem første og anden påskedag har nogle tyve søgt at bryde ind i boksanlægget til Amagerbankens Kastrup filial. I boksen var der 35.000 kr. Inden tyvene dog nåede så langt med deres autogensvejsning, var ilten sluppet op, og de opgav forsøget. De efterlod to autogensvejseapparater, der vejede tilsammen 600 pund. Hvorfor dog have alt det besvær, når man kan låne penge i banken til rimelig rente og få en god behandling!

19. juli 1924.

Jeg fik et af mit livs store chok, da en af mine bekendte i går kom farende ind på kontoret og sagde: »Diskontobanken har standset sine betalinger, og der er run på Amagerbanken.« Det første var desværre rigtigt, det sidste en del overdrevent. Diskontobanken udsendte i løbet af dagen følgende triste meddelelse:

»Under Hensyn til de i den senere Tid stedfundne Udbud af Bankens Aktier og en begyndende Uro blandt Bankens Klientel, har Bankraadet foretaget en Henvendelse til Nationalbanken og de øvrige Hovedbanker for at opnaa fornøden Støtte til Sikring af Bankens Likviditet. Da denne Henvendelse har været forgæves, uagtet Bankens Solvens maa anses uomtvistelig, har Bankraadet anset det for nødvendigt at standse Bankens Betalinger indtil videre.«

Diskontobanken har siden Villum Nielsens tid været vor hovedforbindelse, men på ingen måde vor eneste forbindelse. Situationen er ubehagelig, men ikke alvorlig. Det er rigtigt, at en del ængstelige sjæle har trukket pengene ud af Amagerbanken de sidste par dage. men de vender nok tilbage, når panikken er overstået.

30. november 1924.

Amagerbanken har nu sluttet sin filialring, der løber hele øen rundt, ved overtagelse af Københavns Diskontobank og Revisionsbanks afdeling på Islands Brygge. Det er glædeligt, at det blev vor egen bank, der overtog filialen og hermed opnåede sit mål, at blive en bank for hele Amager. Således har vi hele tiden ønsket det og set hen til.

Filialen åbner i morgen med A. Madsen som filialbestyrer.

25. januar 1925.

Nu foreligger regnskabet fra Amagerbanken, det har denne gang været imødeset med en vis spænding. Da Københavns Diskontobank og Revisionsbank indstillede sine betalinger i sommer, var der tilløb til run på Amagerbanken. Skrækken fortog sig hurtigt, og de, der trak pengene ud, kom snart tilbage med dem. I regnskabet afskrives der nu 112.000 kr. som forventet tab på hovedbankforbindelsen efter den gamle recept: »Rent bord gør en amager altid.« Udbyttet er stadig 8 %, og reserverne forøges med 50.000 kr.

10. februar 1926.

Trods prisfald, erhvervskrise og kronehævning har Amagerbankens indlån og udlån hævdet sig pænt og ligger kun lidt under konjunkturens højdepunkt i 1920. I år møder banken med sit hidtil største nettooverskud 234.000 kr. Der henlægges 100.000 kr. til reserverne, men udbyttet bevares uforandret på de 8 %. Generalforsamlingen i Sønderbro Selskabslokaler sluttede med en bid brød og efterfølgende punchebord. Der holdtes et utal af taler, mest for den lille solide Amagerbank, der er ved at blive stor.

1. oktober 1926.

Jeg har længe gået og kigget på det plankeværk, der skjulte Amagerbankens ombygning af hovedkontoret. Nu er det endelig borte, og tilbygningen på gadehjørnet til Carl Lundsgade, der stak frem i gadebilledet, er også væk. Det hele er nu bygget op i linie og højde med den del af bygningen, hvor der er banklokale. Arkitekt Landbo Berthelsen har løst den stillede opgave på en smuk og værdig måde. Den holmbladske stil er bevaret, og de klassiske linier kommer rigtig til deres ret i den nye tilbygning. Der indrettes nu telegrafstation; i den anden ende er der jo allerede poststation, og forsikringsselskabet »Danske Lloyd« får et afdelingskontor her. Bank, post, telegraf og forsikring på samme sted; her er nu Amagers økonomiske centrum.

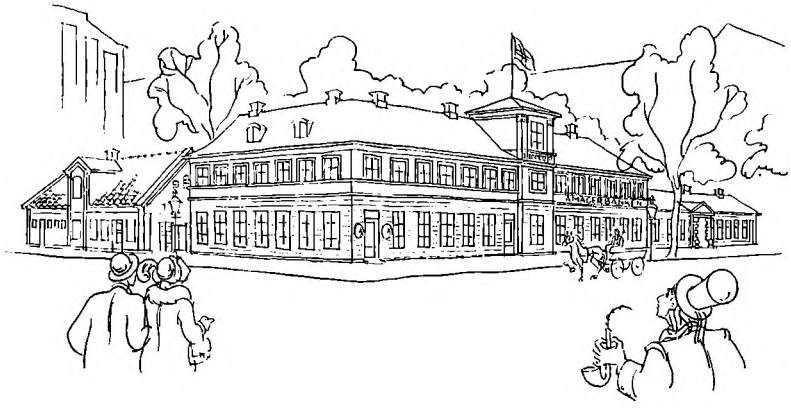

11. februar 1927.

Ved generalforsamlingen i går udtalte formanden kancelliråd Busch mindeord over afdøde kaptajn Høyer, Kastrup, der var en af stifterne.

Udbyttet er 8 %. Vi vedtog at yde 1.000 kr. til Landeværnet. Gårdejer Svend Hansen indvalgtes i bankrådet.

17. august 1927.

I aftes mistede Amagerbanken sin stifter, bankdirektør E. B. Petersen, 74 år gammel. Direktør Marckman Hansen skriver nogle mindeord, bl. a.:

»For alle de mange, der gennem Aarene er kommet i Forbindelse med Direktør E. B. Petersen, vil han altid staa som den gode, hjælpsomme og retskafne Mand, der vilde dele Ret og Skel til alle Sider, skabe Fordragelighed — han var ingen Stridens Mand —, og som var gladest, naar det ved hans Hjælp var lykkedes at skabe Glæde og Tilfredshed hos andre. Et smukkere Minde end Direktør E. B. Petersens kan ingen ønske at efterlade sig.«

Vi vil savne E. B. Petersen ved 25 års jubilæet, hvor han ville have været det naturlige midtpunkt for Amagers hyldest. Også tømrermester Engels plads vil stå tom; han døde for to måneder siden.

15. oktober 1927.

Jeg klipper følgende lille notits ud af avisen:

»Kastrup og Omegns Bank*) staar overfor en større Udvidelse, idet den i November Maaned aabner en Filial i Sundbyerne. Det er raskt gjort af den lille lokale Bank, der kun er 8 Aar gammel, men arbejder beskedent og fornuftigt. Den holder sig ved Jorden med sine Dispositioner og kan overskue, hvad den har med at gøre.«

Balancen er 1/2 mill.; det samme som Amagerbanken havde i 1908. Lad os se, om den kan gøre os kunststykket efter, jeg tvivler lidt.

*) Ikke at forveksle med Kastrup Bank. *Red.*

14. januar 1928.

I dag fejrer Amagerbanken sit 25 års jubilæum. Jeg var henne for at gratulere mine mange venner i bankens ledelse og blandt funktionærerne. Et væld af blomster og blomsterkurve fyldte efterhånden lokalerne. Blandt de mange gaver bemærkede jeg et smukt maleri udført af professor Oscar Matthiesen. Det forestiller et parti fra Amager med Vor Frelsers Kirke i baggrunden. Bestyrer Madsen fra Islands Brygge filialen overrakte maleriet på personalets vegne. Banken har givet 4.000 kr. til Københavns Understøttelsesforening til uddeling til trængende i Sundbyerne, på Christianshavn og Islands Brygge, 2.000 kr. til foreningen »Kastrups fremme«, 2.000 kr. til foreningen »Dragørs fremme« og endelig 2.000 kr. til Amagermuseet i St. Magleby. Personalet får en måneds ekstra gage, og vi aktionærer får 10 % i udbytte efter i 6 år at have »nøjedes« med beskedne 8 %. Som kunde i banken har jeg modtaget en lille nydelig notesblok-holder.

I aften samles bankråd og personale til en fest i Sønderbros Selskabslokaler. Jeg kunne godt tænke mig at være med, men jeg må vente til jubilæumsgeneralforsamlingen. Jeg skal gøre mit til, at den ikke bliver kedelig.

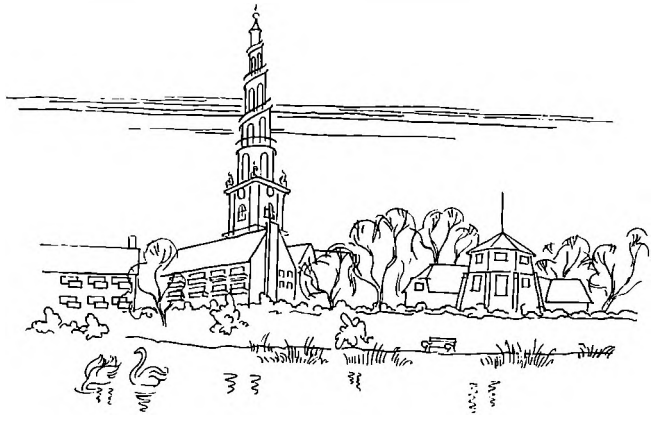

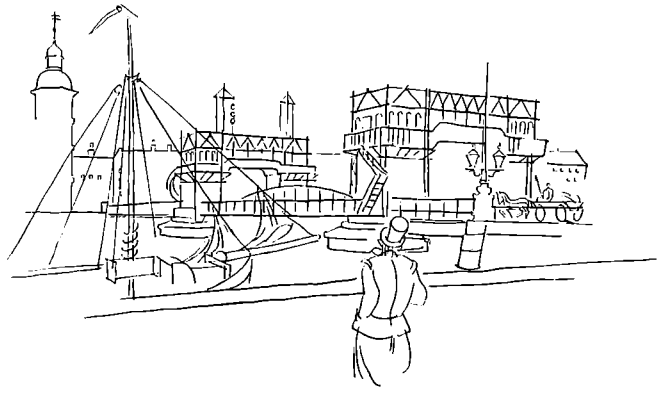

22. januar 1928.

I aftes var jeg til jubilæumsgeneralforsamling i Sønderbros Selskabslokaler. Det blev temmelig sent, inden jeg kom hjem, og jeg er lidt tung i hovedet endnu. Det var en virkelig stor aften for banken, for personalet, for aktionærerne, ja for hele Amager. En taler udtalte, at Amagerbanken er blevet Amagers hjertekammer, der holder blodet — pengene — i stadig cirkulation. En særlig hyldest rettedes til de to tilstedeværende stiftere Johnsen og Flensburg. I dagens anledning var den forlorne skildpadde erstattet med hummer og kylling. Jeg må forresten ikke glemme at nævne det smukke festskrift, som både banken og forfatteren, Sigurd Hildebrandt, har megen ære af. Der var ingen, der nåede sidste tog fra Amagerbro station.

Et blad — jeg nævner ikke navne — drypper lidt malurt i festens bæger:

»Amagerbanken har afholdt 25 Aars Jubilæumsgeneralforsamling med mange Jubilæumstaler og paafølgende Jubilæumsmaaltid. I Jubilæumsudbytte fik Aktionærerne 10 %, og på Grund af dette høje Jubilæumsudbytte fik Direktion og Bankraad en ekstra høj Jubilæumstantieme, ligesom der i Anledning af Jubilæet blev skænket mindre Summer i velgørende Jubilæumsøjemed.«

Enten har journalisten ikke været med til festmiddagen, eller også har han ikke kunnet tåle hummeren.

29. januar 1928.

Blandt de mange smukke ting, pressen har skrevet om banken ved jubilæet, har jeg klippet to ud. Slagter- og kreaturhandlerbladet slutter en lang omtale af bankens udvikling således:

»Vi ønsker, at denne snart store Bank maa have Held til at vise sig endnu større, men aldrig større, end at den kan opfylde sin vigtigste Mission, at være hvad en Bank skal være: Hjælpen til dem der vil og kan noget.«

Jyllandsposten, der ellers tit har spanskrøret fremme eller det, der er værre, når talen er om københavnske banker, skriver:

»Amagerbanken kan næsten tjene som en Illustration til Beskrivelsen af den Bank, der er

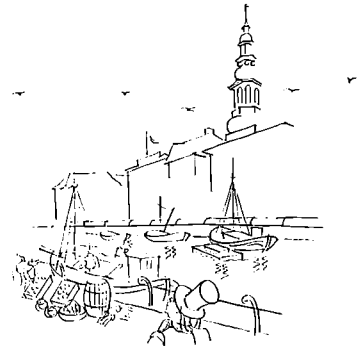

den rette paa den rette Plads. . . . Jævnsides med mange andre velledede danske Banker har Amagerbanken haft en Vækst saa sund og rolig, at det virker næsten forbløffende. Det er, som om Fremgangsmaaden og Udviklingen fra Aar til Aar er næsten videnskabeligt beregnet og tilrettelagt, og i en vis Forstand er den dog foregaaet saa at sige automatisk — bestemt ved og i nogen Maade bestemmende for Udviklingen inden for Oplandet . . . men Amagerbanken er alligevel noget nær enestaaende, thi medens de fleste andre Banker i Højkonjunkturens Aar skød en enorm Vækst og skrumpede kjendeligt sammen derefter, saa kan dette i Virkeligheden ikke siges om Amagerbanken . . . i Amagerbanken var der ingen voldsomme Spring, men en støt March frem og videre frem, indtil nu med de tilbagelagte 25 Aar den foreløbige Kulmination er naaet. . . . Hvis man imidlertid vil mene, at Amagerbankens hele Løbebane har været jævn som et bonet Dansegulv, tager man alligevel fejl. Bankens Ledelse har aldrig været bange for at tage en rimelig og fornuftig motiveret Risiko. Det har været dens Plan og Opgave at gaa med i Fortroppen blandt dem, der vilde erobre nyt Land, sætte Hjul i Gang og vinde nye Markeder. Tab og Skuffelser har den maattet lide, men aldrig i en Udstrækning, der kunde svække dens Omdømme. . . . Alt i alt, en smuk og fortjenstfuld Virksomhed, som Amagers Beboere glæder sig over og er stolte af.«

Vi takker for denne hyldest fra hovedlandets hofforgan, der beskedent undlader at gøre opmærksom på, at både formanden og direktøren i banken er jyder.

3. oktober 1928.

Amagerbanken var i lørdags ude for et lokalt run på Dragørfilialen. En beruset mand havde hele dagen siddet på kroen og spået Amagerbankens snarlige lukning. Nogle tilhørere, der ræsonnerede, at sandheden bl. a. siges af fulde folk, blev grebet af panik. Hr. Fogh og frøken Wieder tog situationen ganske roligt og hængte et skilt ud, at banken forlængede kontortiden til klokken halvsyv. Så døde panikken hen af mangel på næring.

7. december 1928.

Min kone er meget tilfreds med Amagerbankens sidste udvidelse af hovedkontoret. En del af postkontorets lokaler er inddraget til ekspeditionslokale og er blevet meget smukt udstyret. Her kan indbetales skatter, huslejer, afgifter for gas og lys og andre offentlige afgifter. Det er altid min kone, der ordner den slags. Hun kan så godt lide at give penge ud.

13. februar 1929.

I år holdt vi for første gang generalforsamling på fastlandet, nærmere betegnet Borgernes Hus. Det kniber efterhånden at finde lokaler herude på øen, der kan rumme den voksende aktionærkreds. Vi var 225 i aftes. Trods en afskrivning på 103.000 kr. giver banken fortsat 10 %, og 56.000 kr. overføres til reserverne, som nu er oppe på 96 % af aktiekapitalen.

27. marts 1929.

Da aktionærerne i går mødte til generalforsamling i »Kastrup og Omegns Bank«, fik de den for dem overraskende og sørgelige meddelelse, at banken havde besluttet at give op. Amagerbanken havde tilbudt at overtage aktierne til kurs 33 ⅓ og samtidig garantere indskydernes tilgodehavender. Efter at det var oplyst, at bankinspektøren havde forlangt en ekstraordinær afskrivning, der ville sluge hele reservefonden og gå et stykke ned i aktiekapitalen, der kun er på 75.000 kr., vedtoges Amagerbankens tilbud enstemmigt. Likviditeten har gennem længere tid været anstrengt, og udlånene har betydeligt oversteget de midler, som banken havde fra sine

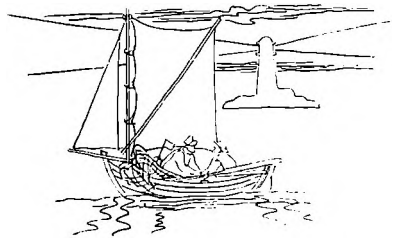

indskydere. Amagerbanken agter at flytte Kastrup afdeling til den overtagne banks hovedkontor, hvorimod Kastrupbankens Sundby afdeling, som blev oprettet for halvandet år siden, nedlægges. Vi skal have ekstraordinær generalforsamling den 20. april for at godkende overtagelsen. Det bliver nok en ren formsag.

27. august 1929.

Jeg er dybt rystet. Bankbestyreren i Amagerbankens Sundby afdeling skal have besveget banken for et beløb, der anslås til op imod 400.000 kr. Jeg har tit talt med ham og havde det bedste indtryk af ham. Han har været ansat i banken i 16 år. Efter aktiver i fallentens bo for ca. halvdelen af det besvegne beløb. Da vort overskud forhåbentlig vil komme til at ligge på mindst 300.000 kr. for indeværende år, kan vi altså klare tabet inden for overskudet uden at røre ved reserverne.

Et eftermiddagsblad skriver en ondskabsfuld ledende artikel med overskriften *»Den rige Amagerbank«* og slutter:

»Naar Bankerne kan taale saadanne Stød, saa tjener de mere, end de burde i et fornuftigt ordnet Samfund ...«

Hvad skal man sige hertil? Det er ikke længe siden, at der lød veklager over det ganske land over bankernes manglende konsolidering. Nu kritiserer

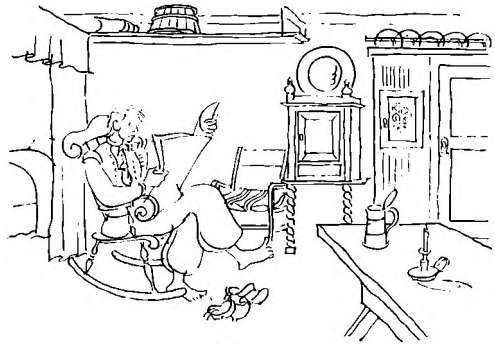

hvad direktør Marckman Hansen oplyser, er pengene brugt til mislykkede spekulationer i ejendomme og grunde samt i tyske mark efter krigen. Bestyrerens levevis har derimod været ganske beskeden. Bedrageriet er sket ved, at han uden bankens tilladelse har ført regnskab for en af bankens store kunder. Store summer er gået gennem hans hænder, og han har haft mulighed for at foretage falske posteringer og raderinger i bøgerne.

29. august 1929.

Dansk Handels- og Sjøfartstidende skriver i dag:

»For den lille flinke Amagerbank gør det os ondt, at den skal rammes af ovennævnte Bedrageri, men vi kan glæde alle Venner af Banken med, at Bedrageriet overhovedet ikke vil faa nogen Indflydelse paa Bankens Soliditet eller Udbyttegivning.«

Det er jeg også nok klar over, men det er altid rart at høre andre sige det samme. Det synes, at tabet kan begrænses til godt 200.000 kr., idet der er dette blad en bank, fordi den har reserverne i orden, så selv det uforudsete kan imødegås. Det giver indtryk af, at det er ligegyldigt, om man lader hatten ligge eller tager den op. I begge tilfælde vanker der klø. Hvis denne eftermiddagsjournalist skulle komme herud på Amagerbrogade, skal jeg lære ham et og andet om bank.

12. februar 1930.

Det var den mest langvarige generalforsamling, jeg har været med til i Amagerbanken. Ellers plejer vor fremragende dirigent, overretssagfører Wandrup, at klare det hele på rekordtid. Tabet ved besvigelsen er opgjort til 265.000 kr., det var lidt mere, end jeg havde ventet. Udbyttet sættes ned til 8 %, hvad enkelte var utilfreds med. Marckman Hansen meddelte, at der nu var indført flyvende revision efter de mest moderne mønstre. Jeg er ikke klar over, hvori det flyvende består, men det lyder i hvert fald imponerende. Bankrådet frafalder tantieme og tager således sin del af skaden. Den nye filialbestyrer i Sundby er Halfdan Jensen.

Før generalforsamlingen udtaltes mindeord over de to afdøde bankrådsmedlemmer P. Petersen og H. C. Ohlsen. Nyvalgt blev handelsgartnerne N. C. J. Burchardt og Oluf Kristensen samt gårdejer E. O. Jansen. Det er tre gode mænd, som jeg alle kender personligt.

9. februar 1931.

Det er ikke ret mange dage siden, at jeg talte med kancelliråd Busch. I dag læser jeg i avisen, at han er død, 70 år gammel. Desværre nåede han ikke at fejre sit 25-års jubilæum i Amagerbankens ledelse, men han havde den glæde at se balancen tangere 20 mill. kr. og reserverne passere de 100 % af aktiekapitalen. Amagerbanken har haft stor nytte af hans store erfaring om værdier og mennesker. Få havde større personalkendskab end han, og hans sunde omdømme og forsigtighed har været medvirkende årsager til bankens trivsel gennem årene.

20. februar 1931.

Jeg var ude at hilse på overretssagfører Wandrup og gratulerede ham med formandsskabet i Amagerbankens bankråd. Jeg har tit vekslet nogle ord med ham på generalforsamlingerne, men jeg syntes, at det kunne være rart til en afveksling at få ham på tomandshånd. Han bor i det Classenske Fideikommis, og i ophøjet ro ligger her både hans kontor og bopæl, begge udstyret med gammeldags nobel hygge. Han passer godt ind i disse omgivelser. Hans fornemme stilige person får mig altid til at tænke på en fransk advokat eller diplomat. Om det skyldes hans indsats i Alliance Française, eller at han er sagfører for forskellige udenlandske legationer, ved jeg ikke. Men nu er det imidlertid hans arbejde i Amagerbanken, vi skal tale om. Jeg har her nedskrevet hovedpunkterne og så vidt muligt med hans egne ord:

»Naar vi er kommet helskindet gennem Kriserne, er det fordi, vi altid passede paa ikke at komme længere ud, end vi kunde bunde; aldrig har vi drømt om at blive Storbank, men har passet vort lokale Arbejde, og det har været vor Styrke. Da vi begyndte herude, bølgede Kornmarkerne mellem Husene; det er en ganske eventyrlig Udvikling, der er foregaaet. Sundby rummer alle Muligheder, der er ingen Tvivl om, at det er Fremtidens Bydel. Vi har finansieret det gode Byggeri og Erhvervsliv, tæller mange store Foretagender blandt vore Kunder, Serum-Instituttet f. Eks., det er jo et Verdensforetagende. Vor Basis er dog den solide Jordbrugerstand, som er den

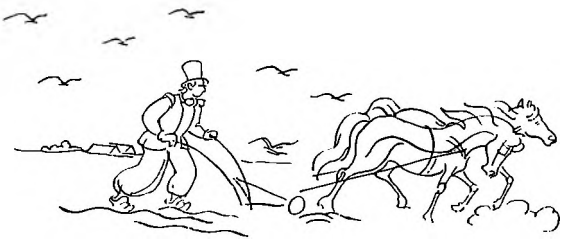

økonomiske Hovednerve paa Amagerlandet. De store Gartnerier, som har fyldt København med Grøntsager 100 Aar tilbage i Historien, det er dem, der har givet os de gode Indlaansmidler at arbejde med. I det hele taget har Amager en solid og dygtig Befolkning. Antallet af Indlaanskonti er stigende, og de smaa Konti tager en stor Del af Tilvæksten. Gennem vore Sparemærker henvender vi os til de smaa Sparere, der til Julen kan hæve den opsparede Sum. Amagers Udvikling er langtfra sluttet endnu; Amager under Glas er ogsaa en nødvendig Følge af Fremskridtet; det voksende Byggeri og Befolkningstal tager mere og mere af Gartnerjorden; samtidig med at Efterspørgslen efter deres Produkter stiger. Amager er i stadig og sund Fremgang, og i den vil De ogsaa finde Amagerbanken.«

Vi talte en hel del mere sammen, men Wandrup bestræbte sig bestandig for at holde sin egen person i baggrunden. Han lader kendsgerningerne tale i stedet. Både som aktionær og amagerboer er jeg godt tilfreds med vor nye formand.

25. april 1931.

Vi holdt i dag ekstraordinær generalforsamling i anledning af den nye banklov og aktieselskabslov, som nødvendiggør visse formelle ændringer i vore vedtægter og i regnskabsopstillingen. Så vidt jeg forstår, er det tanken, at vi skal have en bestyrelse på 3 mand og så et repræsentantskab på 12. Betegnelsen kommitterede og bankråd forsvinder samtidig. Det gør jo ikke noget, at vi sætter andre etiketter på flaskerne, når blot indholdet er det samme.

1. maj 1931.

Nu holder vi 25 års jubilæum en gang til. Det er 25 år siden, at Amagerbanken fik sit nuværende navn, og selvfølgelig lader vi ikke en sådan lejlighed gå fra os til at feste. Det er rart for personalet, at jubilæumsdagen falder på Store Bededag, så at der bliver tid til at jubilere hele dagen. Jubilæumsmiddagen holdes på Langelinie. Bladene bringer masser af hyldest ikke alene til banken, men også til dens to førstemænd, der ligeledes har 25 års jubilæum. Vor udmærkede formand, overretssagfører Wandrup, og vor storartede direktør gjorde jo deres entre i 1906.

Disse to gode Mænd,
som gik saa godt i Spænd,
hædrer vi i Dag som Jubilarer.
Banken blev deres Hjem,
som støt de førte frem
til det Ry, som den saa stolt forsvarer.

Sådan skal der synges i aften i Yacht-Pavillonen.

Marckman Hansen har i dagens anledning oprettet et legat bestående af 3.000 kr. i Amagerbankaktier. Legatet bestyres af personalets hjælpefond, og renterne fordeles ved lodtrækning blandt personalet til brug i sommerferien.

29. september 1931.

Det har været bevægede dage. Forrige mandag (d. 21.) meddelte aviserne, at England havde opgivet guldfoden. Tirsdag udstedte den danske regering guldeksportforbud. Om torsdagen erklærede

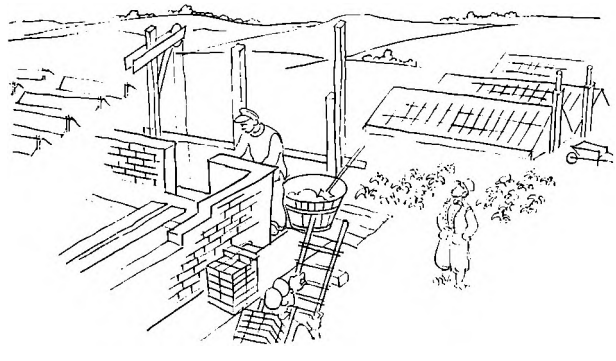

regeringen, at den danske krone ville blive holdt med alle til rådighed stående midler. Alligevel begyndte der at blive run på Nationalbanken. Desværre solgtes guldet kun i stykker til 28.000 kr. En af mine venner købte en sådan barre og lagde den ned i sin boks i Amagerbanken. »Jeg vil ikke forlade guldfoden,« sagde han. I dag vedtog rigsdagen en lov om, at guldindløseligheden er ophævet. De fem Nationalbankdirektører har vist haft kolde fødder de sidste dage; de har måttet af med 7-8 millioner i guld på en uge.

18. januar 1933.

Jeg har købt en lille bog »Veksel- og Checkpraksis« skrevet af hovedbogholder Iver Thomsen og revisionschef Th. Jensen i Amagerbanken. Her får man en fornuftig fremstilling af den praksis, der gælder, efter at den nye check- og vekselloven er kommet. Jeg husker, hvor det irriterede mig for et par år siden, at Amagerbanken blev offer for de forældede regler i checkloven fra forrige århundrede. Det kostede dengang banken 10.000 kr., fordi reglen om forevisning inden 3 dage efter udstedelsen i et

30. januar 1932.

Livet bliver mere og mere indviklet. Rigsdagen har i dag vedtaget at oprette et valutakontor, der skal bestemme, hvad vi skal købe i udlandet, hvornår vi skal købe, hvor meget vi skal købe, og hvor vi skal købe. Heldigvis gælder loven kun for to måneder, og så længe kan jeg nok klare mig med, hvad jeg har på lager. Og at den bliver forlænget, tror jeg næppe.

15. februar 1932.

Jeg var henne i Amagerbanken for at hæve nogle penge til køb af Københavns kommunes borgerlån. Det er toårige papirer til kurs 98, pålydende rente 6 %, det giver effektivt 7,65 %. Jeg blev ekspederet af hovedkasserer Rasmussen og var lidt ængstelig for, om han nu ville bebrejde mig, at jeg svigtede de lokale interesser til fordel for vor fælles hovedstad. Han smilede lunt og sagde, at ganske vist havde banken haft et udtræk på 3/4 mill. kr. til brug for køb af borgerlån; men likviditeten var dog i fineste orden, så vi kunne tage situationen med største sindsro.

bestemt tilfælde ikke kunne overholdes, og den betrukne gik netop fallit på trediedagen. Banken måtte bløde herfor og indfri checken.

14. februar 1933.

Jeg forstår det altså ikke. Jeg forsøger ellers, så godt jeg kan, at følge med i den økonomiske udvikling, og det er mit indtryk, at 1932 var et af de værste depressionsår, som vi har gennemgået. Ikke desto mindre møder Amagerbanken med det største overskud i sin historie, og udbyttet sættes op fra 8 % til det gamle niveau på 10 %. Jeg forstår derimod udmærket, at stemningen var god på generalforsamlingen i Borgernes Hus i aftes, og at ledelsen blev stærkt hyldet.

2. november 1933.

Jeg var på fødselsdagsvisit hos gamle Johnsen. Han fylder 100 år. Han havde i dagens løb været oppe i Amagerbanken for at hilse på sine tidligere kolleger. Det er efterhånden 5 år siden, han trak sig tilbage fra aktiv tjeneste i banken, og nu nøjes han med at passe sit hverv som kasserer i Kastrup og

Omegns Spareforening. Han skriver stadig selv checkene under og arbejder ofte til langt ud på natten med sine regnskaber. Han tager fortsat sin mavebitter om morgenen, og den holder ham frisk. Et af hans yndlingsemner er Amagerbanken og hans 25-årige virke i banken.

4. januar 1934.

Hvor har vi dog i de forløbne par år været velsignede med mange kriselove, især efter Kanslergadeforliget. Der burde dog i alle lovene have stået: »Denne lov gælder ikke for Amager.« Jeg tror ikke, mange af disse love og bekendtgørelser har haft ret stor betydning for vor lille lysegrønne ø — bortset naturligvis fra skattelovene.

14. februar 1934.

Vi var 300 glade og tilfredse aktionærer i aftes i Borgernes Hus, og ingen protesterede mod bestyrelsens indstilling om 10 % udbytte. Konsolideringen forsømmes dog heller ikke, reserverne er vokset med ½ mill. i løbet af de sidste fem år og er snart halvanden gang så store som aktiekapitalen.

22. maj 1934.

Jeg kipper med flaget i anledning af, at direktør Marckman Hansen er blevet valgt til formand for Københavnske Bankers Forening af 1920 i stedet for afdøde bankdirektør von Essen, Haandværkerbanken. Den stilling kommer han sikkert sent af med.

2. november 1934.

Jeg fik min ugentlige øl hos restauratøren henne på hjørnet og sludrede lidt med ham. Han fortalte, at Amagerbanken nu har åbent hele døgnet rundt i hvert fald for indbetalinger. Der er lavet et hul i muren, hvor man på alle tider af døgnet kan putte en blikkasse igennem. Når kassen er kommet ind i tragten, falder et lille rundt mærke, der gælder for kvittering, automatisk ud. Restauratøren afleverer hver aften de indtægter, han har haft, til døgnboksen, og han er meget glad for at være fri for risikoen ved at ligge med kontanter om natten. Også i filialen på Islands Brygge indrettes døgnboks. Trygheden breder sig.

6. februar 1935.

Vi lægger megen vægt på traditionerne her på Amager. Det er en tradition, at repræsentantskabet på bankens stiftelsesdag træder sammen og deklarerer udbyttet. Det er næsten også en tradition, at det er 10 %. Som regel meddeles der samtidig, at regnskabsresultatet er endnu bedre end forrige år, der atter var det hidtil bedste. Det er tradition, at flere hundrede aktionærer giver møde på generalforsamlingen, der forløber i største idyl, og at vi slutter af med forloren skildpadde. Jeg blev forleden budt 200 kr. for en aktie, skønt børskursen ellers er 170. Det var en, der gerne ville sikre sig et adgangskort til generalforsamlingen, men jeg sagde nej.

I november ifjor blev overretssagfører Wandrup 60 år; hans største glæde på dagen var sikkert, at bankens balance samtidig rundede de 25 millioner.

12. marts 1935.

Min ældste søn deltog fastelavnsmandag i tøndeslagningen i St. Magleby. Han blev kattekonge og modtog en pragtfuld vandrepokal i drevet sølv udsat af Amagerbanken. Den skal vindes tre gange for at blive ejendom. Han må nok indstille sig på, at den kun er til låns, ligesom det man ellers får i banken.

2. november 1935.

En trist begivenhed indtraf i aftes i Odd Fellow logen. Vi holdt fest til ære for fabrikant Taarnby, og der blev afsløret et maleri af ham. Da han selv skulle tage ordet, faldt han om ramt af en hjertelammelse og døde nogle timer efter. Han har siddet i Amagerbankens ledelse siden 1920, de sidste år som næstformand. Om et par måneder ville han være fyldt 70 år.

3. november 1935.

I går fyldte Johnsen 102. Han kan tydeligt huske, at han som toårig faldt i vandet i Randers fjord, engang han var sammen med sin far ude at røgte ruser. Småting som krigen i 1848 og 64 kan han ikke længer huske; derimod erindrer han stadig, at han var med til at lave Amagerbanken. Han citerede et morsomt vers om sig selv:

Under Frederik VI blev Johnsen født,
under Christian VIII blev Johnsen kløet,
under Frederik VII laved' Johnsen Spas,
under Christian IX laved' Johnsen Glas,
under Frederik VIII kom Johnsen til Banken,
under Christian X stod Johnsen ved Skranken.

4. december 1935.

Der bygges for tiden meget på Amager, og alle vegne har Amagerbanken en finger med i spillet. På hjørnet af Elbagade og Amagerbrogade bygger »Amak« en stor smuk forretnings- og beboelsesbygning. Bag A/S »Amak« står Amagerbanken, der her skal have en ny filial, Søndre afdeling, til aflastning af Sundby afdelingen. Jeg har set arkitekt Galatius' tegninger; det vil pynte i gadebilledet, når de grimme basarbygninger, der rager frem og generer færdslen, forsvinder. Min ældste søn har tegnet sig for en toværelses lejlighed, det bliver med indbygget badekar, nedstyrtningsskakt, maskinvaskeri, altaner o. s. v. Ungdommen har det godt nutildags. Der skal også være posthus i ejendommen. Det er praktisk, at posthuset ligger i nærheden af banken og omvendt.

15. juli 1936.

Jeg var i dag med til grosserer Eberts begravelse, den største på Amager i mands minde. Sidste gang, jeg så ham, var den 22. maj ved grundstensnedlæggelsen til nybygningen i Amagerbankens hovedkontor. Han holdt trods sine 80 år en livfuld tale for sin bank, hvis fremgang han glædede sig over, og i hvis ledelse han havde siddet i knap 20 år. Ebert kaldtes ofte Amagers ukronede konge, og få har som han præget det moderne Amagers udvikling, ikke mindst som grundlægger af »Eberts Villaby«. Hans navn vil uløseligt være knyttet til Sundby, hugget ind i bydelens grundstene.

8. september 1936.

Jeg har kendt hovedbogholder Thomsen i mange år og har værdsat en mængde udmærkede egenskaber hos ham. Nu har han dog føjet et nyt træk til og vist, at han er en ren Sherlock Holmes. Han har sammen med fuldmægtig Løhde afsløret en stor obligationsudsmugling og derved sparet landet for mange penge. En flyvemekaniker ville købe obligationer for 15.000 kr., som han påstod, han havde arvet. Da han nærede påfaldende interesse for guldrandede papirer, vakte det Thomsens og Løhdes

mistanke. Thomsen forsøgte at alarmere politiet, men da alle ledninger til politistationen var optaget, stak han i rend ud af bagdøren og hentede i flyvende fart en kriminalbetjent. Løhde havde i mellemtiden opholdt manden med obligationerne. Da denne fik obligationerne udleveret og ikke engang gad tælle dem efter, var målet fuldt, og manden arresteredes sammen med et par kammerater, der ventede udenfor. Hermed trevledes et helt komplot op, og det viste sig, at der var planlagt smugleri for et millionbeløb.

Amagerbladet har tildelt Thomsen og Løhde bladets gyldne diplom. Affæren gav anledning til, at regeringen skærpede kontrollen med de guldrandede papirer.

30. oktober 1936.

Nu har Amagerbanken fået sin »6. Afdeling«, skriver Berlingske Tidende. Den er ellers ikke så tosset, jeg var derhenne i går, da Søndre Afdeling åbnede. Arkitekt Galatius har ved beklædningen af facaden benyttet Saltholm kalksten, symboliserende Amagers nære forbindelse med Saltholm. Indendørs er der mange tekniske raffinementer, således transportbånd fra notering til kasse og naturligvis også døgnboks. Ekspeditionslokalet virker hyggeligt. »Det var også meningen,« sagde Galatius til mig. »Man kan let komme til at ødsle så megen overdådig skønhed og fornemhed på en bank, at den lille mand, der kommer for at sætte 10 kr. ind af sin ugeløn, kommer til at føle sig til overs; sådan må en bank under ingen omstændigheder blive.« Filialbestyrer O. Starup smilede bekræftende.

14. januar 1937.

I dag indviede Amagerbanken på sin 34-årige fødselsdag sit hovedsæde efter ombygningen. Pladsforholdene er forøget til næsten det tredobbelte, og arkitekt Galatius har med megen smag sammenstemt de tidligere lokaler med den nye tilbygning. De fine gamle Biedermeier-stuer fra Holmblads tid og det store lyse ekspeditionslokale går op i en højere enhed, en moderne bank i et gammelt patricierhjem. Banken har gjort meget for personalet, der har fået en smuk spisestue med rygeværelse samt taghave. Sikker Hansen har dekoreret væggene med nogle festlige farveklip. I det moderne boksanlæg findes et konferenceværelse i renæssancestil. Fra »kommandobroen« i ekspeditionslokalet kan damen ved omstillingsbordet overse hele lokalet og straks kalde den rigtige mand til telefonen. Der er lavet et stort ventilationsanlæg, der sørger for frisk luft. Mon det er nødvendigt; jeg har altid syntes, at der var ren luft i Amagerbanken. Ombygningen har kostet 430.000 kr., men jeg synes, at vi har fået noget for pengene. En journalist bemærkede meget vittigt, at Amagerbanken ligner den ideelle damesko: lille og fiks udvendig, rummelig og hensigtsmæssig indvendig. Jeg bemærkede med særlig glæde over indgangen et relief, der forestillede mig selv, udført af Anker Hoffmann. Jeg er taknemmelig over, at min omsorg og interesse for banken har fundet dette smukke og synlige udtryk.

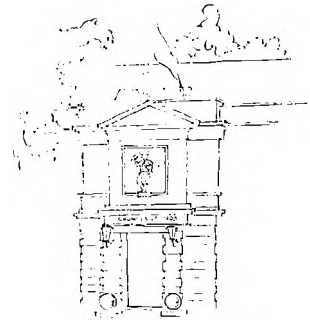

4. februar 1937.

Nu er det 18 år siden, vi udvidede aktiekapitalen sidst, og jeg har ved flere lejligheder sagt, at det snart var på tide igen at gøre forsøget. Ved generalforsamlingen i går fik vi meddelelse om en udvidelse fra 1 mill. kr. til 2 mill. kr. Vi gamle aktionærer får de nye aktier til 125. De gamle aktier efterspørges på Børsen i øjeblikket forgæves til kurs 202. Tegningsretten handles til 35-40. Regnskabet viser igen rekordoverskud. Reserverne har passeret 200 % af aktiekapitalen. Vi får 10 % i udbytte.

Handelsgartner Oluf Kristensen debuterede som dirigent og gjorde det godt. Han har jo også haft gode forbilleder i overretssagfører Wandrup og afdøde grosserer Ebert.

15. maj 1937.

Amager er smykket i anledning af Christian X's regeringsjubilæum. Det smukkeste syn var dog Amagerbankens hovedsæde, hvor der i alle vinduer stod levende lys. Aldrig har den gamle patricierejendom taget sig så festlig ud, det hvide hus på Amager.

19. august 1937.

Gamle Johnsen, Københavns ældste indbygger, døde i går 103 år gammel. Amagers trofaste søn gennem 73 år. Amagerbankens medstifter i 1903. Et stykke amagerhistorie er afsluttet.

11. februar 1938.

Som sædvanlig ny overskudsrekord. Overskudet er på omtrent 1/2 mill. Vi får 10 %, og reservefonden får 170.000 foruden de 250.000, der stammer fra aktieudvidelsen ifjor, hvor vi gamle aktionærer overtog alle de nye aktier. Jeg har nu 4.000 kr. i aktier. Der var rekordtilstrømning til Haandværkerforeningen, hvor vi for første gang holdt generalforsamlingen.

1. april 1938.

For godt 25 år siden tog afdøde direktør E. B. Petersen initiativet til oprettelse af »Amagerbankens Personales Hjælpefond«. Enhver funktionær er født medlem, og de første 5 år indskyder de 2 kr. pr. måned og senere 3 kr. Banken tilskyder det samme beløb. Af fondet kan ydes hjælp og støtte til funktionærerne, herunder lån til en billig rente. Det frø, E. B. Petersen såede, er vokset op og bærer frugter til bedste for Amagerbankens funktionærstab.

2. december 1938.

Mens der rundt om i Europa oprustes, ruster også vi, men til fredens gerning. Afdelingen på Islands Brygge er blevet ombygget og moderniseret, og i Dragør har vi holdt rejsegilde. Det er noget, Wieder har glædet sig til i mange år, at vi skulle bygge vort eget hus på den grund, som vi købte ved rådhuset i 1920. Også i Kastrup er vi i fuld gang med rejsning af en ny filialbygning. E. B. Petersens villa benyttedes som filial op til 1929, da banken erhvervede ejendommen Kastruplundgade 1 (Kastrup og Omegns Banks tidligere hovedkontor). Nu er disse lokaler alt for små, hvad vi kun har grund til at glæde os over.

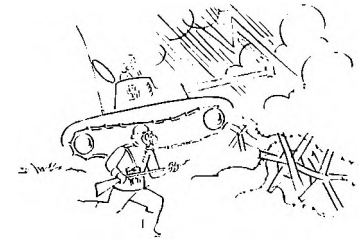

15. marts 1939.

Nu rykker tyske tropper ind i Czekoslovakiet og besætter Böhmen og Mähren. Ofrene i september 1938 var altså forgæves. De udenrigspolitiske begivenheder beskæftiger tankerne, og sommetider glemmer jeg vore egne små problemer. Desværre var jeg syg ved Amagerbankens sidste generalforsamling, og jeg måtte nøjes med avisernes referater. Overskudet satte ny rekord på 539.000 kr. Reserverne er nu oppe på 130 % af aktiekapitalen. Trods fremgangen fastholder vi udbyttet på 10 %.

3. september 1939.

Nu har vi krig igen, og vore embedsmænd sidder og trykker på alle de kendte knapper fra 1914. Børsen er lukket; 5 årgange værnepligtige er indkaldt. Valutacentralen sættes på krigsfod, der udstedes hamstringsforbud. Situationen er uoverskuelig, vi må glæde os over de små ting og lade være med at tage forskud på de store sorger. Det var rart, at Amagerbanken nåede at få sine to nye filialbygninger færdige. I juni måned indviede vi Dragør-filialen og i juli filialen i Kastrup. Galatius

har igen løst opgaverne på en smuk og værdig måde. Fabrikant Wieder blev ved indvielsen af Dragørafdelingen stærkt hyldet som dens egentlige stifter. Han svarede i en smuk tale, hvori han udtrykte sin glæde over Amagerbankens udvikling. Det blev hans svanesang. Han blev kort efter syg og døde for nogle dage siden 73 år gammel. Han var en mand, der har gjort meget for Amager og for Dragør i særdeleshed.

12. november 1939.

Vi følger tidens almindelige tendens til at etablere beredskabsforanstaltninger. Bestyrelsen har på en ekstraordinær generalforsamling fået bemyndigelse til at udvide aktiekapitalen fra 2 mill. til 4 mill. kr. Lad os håbe, at det ikke lige med det samme bliver aktuelt, for det er kun inflation, der hurtigt kan gøre en sådan udvidelse påkrævet. Over for balancen, der i øjeblikket er 33 mill., har vi en egenkapital på omtrent 5 mill., så vi er foreløbig et godt stykke på den rigtige side af bankloven.

16. februar 1940.

Endnu er der et fast holdepunkt i tilværelsen, nemlig Amagerbankens generalforsamling med de sædvanlige 10 % og traktementet bagefter. Ved bordet foreslog Marckman Hansen, at man skulle foretage en indsamling til fordel for Finland, og i løbet af få minutter var der indsamlet et pænt beløb, som banken yderligere rundede op.

1. marts 1940.

Det er så sjældent, at der står noget hyggeligt i aviserne, så derfor kan jeg ikke lade være med at klippe denne lille godbid ud af Skånska Dagbladet:

»Amager håller på sin självständighed och förfogar bl. a. över sin egen bank, Amagerbanken, som helt visst är något unikt inom Danmarks bankvärld. Den har sitt huvudsäte på Amagerbrogade och avdelingskontor utspridda över hela den fruktbara ön. Vid den årliga generalförsamlingen råder en fullständig folkvandring dit, och det är svärt nog till och med i Köpenhamn att få en tillräckligt stor lokal. Men så finns det väl heller icke någon bank i Danmark som efter bolagsstämman inbjuder aktieägarna på både smörgåsbord med varmrätt, kaffe och vad därtill hör och till slut samkväm under festliga former, kort sagt ett riktigt Amagergille. Då aktieägarna varje år få 10 % i utdelning förstår man, att aktierna noteres till en kurs av 200. »Amagerkanerne« slå vakt om sig och sitt också i det avseende, att bankens aktier aldrig komma ut i den allmänna marknaden utan gå i arv från far till son inom familjerna.«

Det er morsomt sommetider at kigge ind af sine egne vinnever.

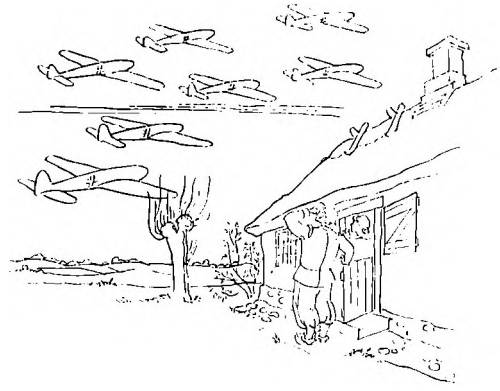

9. april 1940.

For første gang så jeg intet smil nogetsteds i Amagerbanken, da jeg var derinde i dag. De sorte fugle, der i morges fløj hen over byen, har slået sig ned på vor ø, der er så indbydende som landingsplads for rovfugle.

30. april 1940.

Jeg kan ikke forstå, hvorfor folk bliver hysteriske, fordi Børsen nu har været lukket nogle uger. Folk bliver såmænd hverken rigere eller fattigere af den grund. En af mine bekendte tilbød mig i går nogle 4 % kreditforeningsobligationer til kurs 44. Jeg sagde til ham, at han var godt tosset. Hvis han absolut stod og havde brug for kontanter, skulle han snakke med Amagerbanken og så iøvrigt beholde sine gode papirer.

28. november 1940.

Min søn, der nu har været ansat i 3 år i Amagerbanken, er blevet udnævnt til assistent efter udstået læretid. Han er meget glad for at være i banken, som han synes, er hans andet hjem. Han fortalte mig forresten i dag, at han i aftes havde været med til at stifte en personaleforening. Jeg spurgte ham, om det var, fordi personalet ikke var tilfreds med ledelsen. Han så højst forskrækket ud ved, at en sådan tanke kunne falde mig ind, og fortalte, at det var sket i bedste forståelse med direktionen. Kontorchef Thomsen havde selv været en af dem, der havde taget initiativet til stiftelsen. Det er meningen, at Amagerbankens personaleforening skal indmeldes som en samlet gruppe i Danske Bankfunktionærers Landsforening, for, som min søn forklarer, det har betydning, at alle danske bankfolk står samlet i disse vanskelige tider og har en organisation, der kan repræsentere bankfaget over for offentlighed, presse og lovgivning. Jeg har nu altid været tilhænger af det gamle patriarkalske princip, men jeg skal naturligvis være den sidste til at lægge et halmstrå i vejen for ungdommen.

23. januar 1941.

Jeg havde nær glemt at sende blomster til murermester Georg Jørgensen i anledning af hans 50 års fødselsdag. Han har nu siddet 10 år i ledelsen og siden 1935 som medlem af bestyrelsen. Det er rart at have en fagmand i bestyrelsen ved alle disse grundstensnedlæggelser.

5. februar 1941.

Der var rekordtilstrømning til generalforsamlingen. 400 var mødt op, til gengæld var udbyttet sat ned til 8⅓ %. Det er denne udbyttebegrænsningslov, der er skyld i det. Jeg har fået forklaret, hvordan man kommer til det mærkelige tal 8⅓ %, men nu har jeg glemt det. Hverken de mange kuldegrader udenfor eller det formindskede udbytte kunne kølne stemningen, og for en enkelt aften skubbede vi vore tunge tanker til side. »Amagerbankens Generalforsamling er«, som Amagerbladet skrev,

> »Aarets store Frikvarter, hvor alle lægger bort Titlerne og hygger sig, og intet er mere sundt for voksne travle Mænd end saadan et Frikvarter som Skoledrenge. Det kan ikke beskrives, det skal opleves, og det er en herlig Oplevelse, man lever højt paa længe efter.«

Revisionen er nu brandsikret. Vi har fået branddirektør L. Møller som revisor sammen med den statsautoriserede.

15. januar 1942.

Udbyttet vender tilbage til de 10 %, men mon det ikke er for en stakket stund. Indtægtsmulighederne er dalende, og omkostningerne stiger. Fondsbeholdningen er forøget med små 3 mill., men det er hovedsagelig kortfristede stats- og kommuneobligationer, der ikke giver ret meget i rente. Til gengæld er kursrisikoen mindre, og det er vigtigere.

31. juli 1942.

Det er ikke let at være bankdirektør, når alle vil låne, og der ingen penge er i kassen. Det er minsandten heller ikke morsomt, når næsten alle kunder kommer og sætter penge ind i banken, og kun få har brug for at låne. Nu har rigsdagen vedtaget en lov, der skal give bankernes ledige penge et roligt hvilested i Nationalbanken. Denne lov om kassebinding betyder, at der skal indsættes et vist beløb af bankens kasse på spærrekonto i Nationalbanken, og disse midler forrentes med 1/4 %. Jeg har fra gammel tid en bankbog på opsigelse i Amagerbanken, og den får jeg 3 1/2 % for. Hvis det er mine penge, som skal sættes over i Nationalbanken, er det bestemt en dårlig forretning for Amagerbanken.

15. januar 1943.

Jeg fik referat af min søn af 40-års jubilæumsfesten i aftes, hvor bankens bestyrelse, direktion og personale var samlet til middag på Hotel d'Angleterre. Personaleforeningen overrakte formanden, overretssagfører Wandrup, en smuk dirigentklokke i hamret sølv. En mild regn af jubilæumsgaver er faldet over vor ø: Amager Fritidshjem, Barnets Glæde, Kofoeds Skole, Sundbyernes Understøttelsesforening, Spejderne, de lokale museer, bomberamte familier og flere andre har nydt godt af bankens jubilæum. Vi aktionærer får vore 10 % — endnu engang.

12. december 1943.

På vejen hjem fra kirke stak jeg hovedet indenfor og gratulerede Marckman Hansen med 60-års dagen. Hjemmet på Amager Boulevard 118 lignede naturligvis en gartnerforretning. Midt i forvirringen fik Marckman Hansen dog tid til at ryge en cigar sammen med mig i et sofahjørne, og vi snakkede lidt om gamle dage og om fremtiden. Vi talte

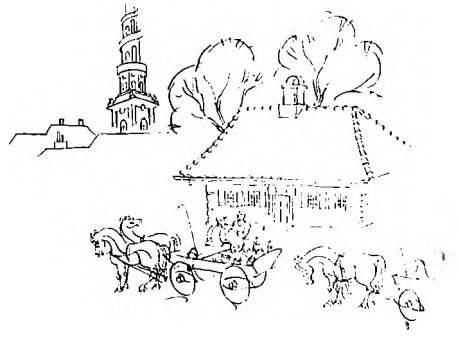

om demarkationslinien, som la Cour fik ophævet i 1909. Vi mindedes dengang, da de kørende amagere ved bommen skulle betale afgift, når de ville til København. Det var først i 1915, denne afgift blev ophævet. Det er utroligt, at det ikke er længer siden. Der er sket meget siden den tid.

»Når denne forbandede krig nu er forbi, sagde Marckman Hansen, »vil Amager blive et europæisk trafikcentrum. Kastrup er bestemt til at blive Nordens hovedbanegård. Jeg glæder mig til, når bankerne skal i gang med at finansiere genrejsningen af erhvervslivet, og det er rart, at vi står så godt rustet både med hensyn til soliditet og likviditet, at vi kan møde eventuelle vanskeligheder. Jeg synes dog, vi mangler en ting inden for det danske bankvæsen, nemlig et fælles organ for samarbejde landets banker imellem, sådan som man har det i Finland, Norge og Sverige.«

Så kom fru Caia med et glas ægte sherry, hvor hun så havde fået det fra.

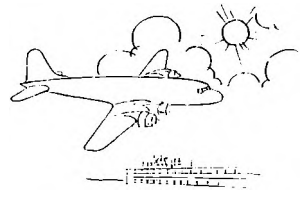

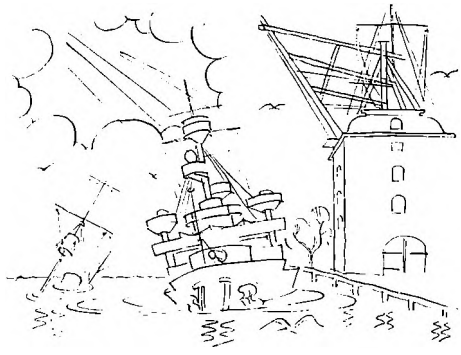

1. januar 1944.

Jeg tror, at et citat af Piet Hein bedst kan karakterisere 1943:

»Og sådan lyder min kritik,
det bedste ved det år, der gik,
det er — at det er gået«.

Tyskerne har nu elskværdigt påtaget sig besværet med at styre Danmarks land og rige. For at vi ikke skal gå og falde i mørket, har de bestemt, at vi skal være tidligt hjemme om aftenen. Generalforsamlingen i Amagerbanken i februar må derfor holdes kl. 16. Der bliver nok ikke helt den sædvanlige tilstrømning, for forloren skildpadde om eftermiddagen er ikke rigtig i pagt med traditionerne.

15. januar 1944.

Spændingen er udløst, vi får 10 %. Det havde jeg faktisk ikke ventet. Mens udlånene har været en ubetydelighed lavere end i 1939, er indlånene steget fra 25 mill. til 42 mill., altså med 17 mill. Af dette beløb har banken 12 mill. i kontanter eller stående på konto i Nationalbanken. De penge er således arbejdsløse, og den arbejdsløshedsunderstøttelse på 1/4 %, som Nationalbanken betaler, kan nok ikke dække deres udgifter. Balancen har passeret 50 mill. Havde det været under normale forhold, skulle vi have fejret begivenheden. Nu fremkalder stigningen blandede følelser.

Der er kommet en ny filialbestyrer i Dragør, det er H. Gotfredsen, der rykker op.

11. juni 1944.

Den sidste af Amagerbankens stiftere, fabrikant Carl Flensburg, døde i går 94 år gammel. Jeg har ikke set ham siden sidste efterår, da han fik et apoplektisk anfald. Jeg husker ellers så tydeligt, at det kun er 2 eller 3 år siden, han kørte rundt på cykle og hver morgen i sæsonen tog et forfriskende strandbad. Han var medlem af repræsentantskabet til sin død og nåede således at virke 41 år i bankens tjeneste.

4. oktober 1944.

Tilværelsen er efterhånden blevet besværlig. Der er knaphed på alle ting, og priskontrollen griber derfor regulerende ind og søger at holde priserne nede. Det eneste, der er rigeligt af, er penge, og jeg kan ikke se, at det skulle være nødvendigt at prisregulere pengene. Alligevel er der nu kommet en bekendtgørelse om, at også bankerne falder ind under prislovens område. Mon vi også skal have priskontrollører ligesom restaurationerne?

3. november 1944.

I Københavns Amts Avis læser jeg, at overretssagfører Wandrup bliver 70 år. Billedet, der ledsager teksten, forestiller imidlertid direktør Marckman Hansen. Jeg synes, at der er noget symbolsk heri. Man kan vanskeligt tale om den ene uden samtidig at komme til at tænke på den anden. Det er nok også det, der har været tilfældet med sætteren. Forresten overrasker det mig, at vor højtskattede formand har nået de 70. Når jeg tænker tilbage på de mange gange, jeg har set ham som dirigent ved vore generalforsamlinger og senere som formand aflægge beretning, synes jeg egentlig ikke, han har forandret sig ret meget. Vore beretninger er vel også den mest beroligende lekture, man kan finde nutildags.

8. februar 1945.

Vi går og vader i penge, var der et af bestyrelsesmedlemmerne, der sagde til mig i går ved generalforsamlingen. Indlånene er steget med 10 mill. det sidste år, mens udlånene er gået ned med 1 mill. Vi har nu 17 mill. i kassebeholdning, før krigen klarede vi os med mellem 1/2 og 1 mill. Balancen har passeret de 60 mill.; bliver denne udpumpning af penge ved, må vi snart udvide aktiekapitalen. Fornylig har banken lånt 2 1/2 mill. til Taarnby kommune for 16 år til 3,71 %. Jeg tror, at begge parter har gjort en god forretning; fremtiden skal vise, hvem der har gjort den bedste. Nationalbanken har henstillet, at bankerne holder igen med udbytterne; vi har derfor loyalt sat de sædvanlige 10 % ned til 9. Det er uhyggeligt at gå på gaderne om aftenen med alle disse luftalarmer og skyderier. Der var kun mødt 150 aktionærer i går.

5. maj 1945.

Amager er befriet. Jeg var ude at modtage de første engelske faldskærmsjægere, der blev landsat i lufthavnen i eftermiddags. Begge mine sønner blev alarmeret i går aftes af deres gruppe og drog af sted med armbind og geværer. Jeg tager min gamle hat af for ungdommen.

30. juni 1945.

Det glæder mig at læse i Berlingeren, at Amagerbanken har givet et smukt beløb til Hollands-hjælpen. Det er ganske naturligt, at vi mindes vore hollandske forfædre i denne tid og søger at hjælpe, så godt vi kan.

26. juli 1945.

Nu har vi fået de nye pengesedler. Kønne er de ikke, men lad os håbe, at de med tiden får større købekraft end de gamle; dem har vi ikke kunnet få ret meget for i de sidste år. Trods stor tilstrømning gik omvekslingen fint i Amagerbanken. Der var ganske vist køer i filialerne, men i hovedsædet forløb ekspeditionerne glat, uden at kunderne behøvede at vente. Alle konti skal anmeldes og opgives til skattemyndighederne, og alle værdipapirer afstemples. Mon ikke en og anden får en venlig hilsen fra skattevæsenet, fordi de af bar beskedenhed ikke har villet prale med deres formue. Mine 4.000 kr. Amagerbank-aktier har jeg da heldigvis opgivet, så på det punkt har jeg i al fald samvittigheden i orden.

9. februar 1946.

Vi kom af med tyskerne, men de mange ledige penge er blevet tilbage. Før de forsvinder, slipper vi nok heller ikke af med alle de irriterende restriktioner. Jeg noterede et par optimistiske bemærkninger ned, som overretssagfører Wandrup føjede til beretningen på generalforsamlingen i går:

»Trods alt er vi Optimister, vi haaber paa en Udvikling af Import og Eksport; vi haaber paa Restriktionernes successive Afvikling og en Tilbagevenden til tidligere Tiders frie Forhold, og vi bygger vort Haab paa den Genopvaagning af Forretningslivet, som vi har kunnet mærke i Banken. Nu vil Folk ikke alene sætte Penge ind; nu er der mange, der igen vil laane Penge og sætte noget i Værk, og det er den Vej, vi skal. Paa Dagsordenen staar Spørgsmaalet om Amagers

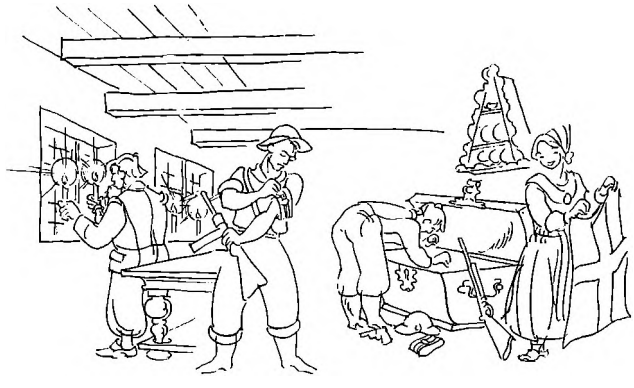

Indlemmelse i København, om den nye Langebro, om Udvidelse af Lufthavnen i Kastrup, om Vejføringen dertil, om Sporvognsnettets Udvidelse og meget andet, der vil få stor Betydning for Amager og dermed for Amagerbanken. Derfor støt vor Bank, hvor De kan, thi det er ved fælles Kræfter, vi skal løse den kommende Tids Opgaver!«

Jeg råbte »hør«!

4. april 1946.

Det ville være at give bagerbørn hvedebrød at sende handelsgartner Burchardt blomster på hans 70-års dag. Måske ville det være nogle af dem, han selv har avlet, men i hvert fald fortjener han en hjertelig tak for den tid og det arbejde, han har udført for vor fælles bank. Han kom ind i bankrådet i 1930 og har siden 1936 været næstformand for repræsentantskabet.

7. november 1946.

Amagerbanken har lånt sin gode nabo, Amagerbanen, 1 mill. kr., der bl. a. skal bruges til køb af 6 store nye busser.

12. december 1946.

Hurra, nu udvider vi efter omtrent 10 års forløb; aktiekapitalen forøges fra 2 til 3 mill. kr., kursen er som sædvanlig 125 for de gamle aktionærer. På Børsen noteres de gamle aktier til 203. Tegningsretterne handles i dag til kurs ca. 35. Mine første 100 kr. fra 1906, som nu efterhånden er blevet til 4.000 kr., vokser altså til 6.000 kr. Jeg har ligefrem mulighed for at blive kapitalist på mine gamle dage. Der er nogen, der er bange for, at vi efterhånden bliver så mange aktionærer, så det traditionelle hyggelige samvær må ophøre, fordi rammerne simpelthen sprænges. Jeg nærer nu ikke bekymring i så henseende, vi gamle skal nok være på pletten og benytte vor tegningsret, og når aktierne ligger vel forvaret i amagernes gemmer, slipper de ikke let ud igen.

8. februar 1947.

Der er mange, der har regnet med, at det ville vare længe, inden erhvervslivet virkelig ville få brug for bankerne igen. Disse skeptikere bør studere Amagerbankens sidste regnskab. Udlånene er gået 10 mill. i vejret, hvorimod indlånene er omtrent uforandrede. Vi kunne derfor på generalforsamlingen i går med god samvittighed forhøje udbyttet fra 9 til 10 %. Reserverne er nu godt 4 mill., så vor samlede egenkapital udgør 7 mill. Balancen nåede lige at runde de 80 mill.

15. januar 1948.

Der er to glædelige meddelelser i avisen i dag. For det første, at vi får de sædvanlige 10 % i udbytte, for det andet, at Iver Thomsen er blevet underdirektør. Det er kun, hvad man måtte vente, for Thomsen forener sin bankmæssige dygtighed med et elskværdigt og vindende væsen, og han forstår at tale med kunderne, således som det er sæd og skik i Amagerbanken. Til trods for at han er kommet helt ovre fra den modsatte del af landet, nærmere betegnet Ribe, er omplantningen faldet heldigt ud. Måske er der trods alt nogen lighed mellem de fede marskjorder ved Ribe og vor egen øes frugtbare muldjord. Det er, så vidt jeg husker, 22 år siden, at han som revisor blev knyttet til banken, og i tidens løb har jeg set ham i mange forskellige situationer: i spejderbevægelsen, i grundejerforeninger, i menighedsarbejdet, i forældrerådet, i vælgerforeningsarbejdet, som detektiv og som skribent. Man skal helst kunne lidt af hvert, når man skal være direktør i Amagerbanken, og det tror jeg faktisk, Thomsen kan.

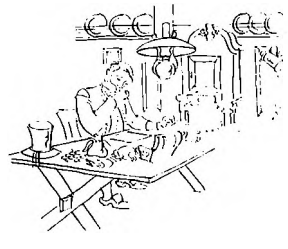

24. februar 1948.

På en ekstraordinær generalforsamling har vi givet bestyrelsen bemyndigelse til at udvide aktiekapitalen indtil 6 mill., når det skønnes ønskeligt og formålstjenligt. Jeg vil dog foretrække, at vi nøjes med at udvide med 1 mill. ad gangen. Det passer bedst for min tegnebog.

12. august 1948.

Man må sige, at de er vågne i Amagerbanken — også om natten. Økonomaen, fru Christiansen, der bor oven over posthuset, hørte forleden et bump nede i postvæsenets ekspeditionslokale. Hun alarmerede straks politiet, der hurtigt kom til stede og gennemsøgte lokaliteterne, dog uden at finde noget. Lige da de skulle til at gå igen, opdagede en af betjentene, at noget rørte sig i en postsæk. Det viste sig at være en tyv, der for nogle måneder siden er flygtet fra lejren på Kragskov Hede, han var ude efter rationerings- og frimærker. Nu bliver han returneret og må betale strafporto.

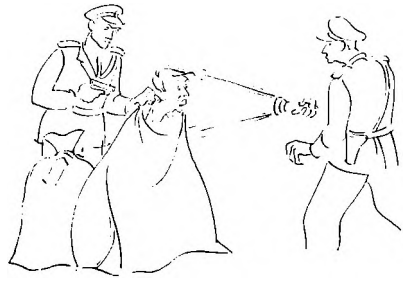

9. februar 1949.

Efter at vi i længere tid har savnet ingeniør Fuchs som opponent ved generalforsamlingen og ligeledes den forlorne skildpadde, vendte begge tilbage i aftes, og det peger i retning af normale tider. Fuchs syntes, at vi skulle låne lidt flere penge ud og slække på sikkerheden. Jeg mener ellers, at vi er kommet ret godt med. Vi har forøget udlånene med 10 mill. kr. alene i 1948; det er især byggeriet omkring lufthavnen, der trækker på kreditterne. Hvis ikke kassereservebestemmelserne var blevet lempet, kunne det såmænd have knebet for banken at følge med i udlånstempoet. Overskudet er på 600.000 kr. og har hermed slået den gamle rekord fra 1938. Der er dog den forskel, at dengang var balancen 33 mill., og nu er den 88.

30. marts 1949.

Jeg besøgte i dag Børsen, hvor jeg aldrig tidligere har været. Det var en stor oplevelse for mig at høre Amagerbankens aktier blive råbt op. Det var første gang, de var optaget til den ordinære notering. Køberne bød 192, og sælgerne forlangte 197, så der blev ingen omsætning ud af det. Jeg vil heller ikke tro, at der vil komme ret mange aktier frem på Børsen. Når Amagerbankens aktier er kommet med ved den daglige notering, er det en anerkendelse til Amagerbanken, som nu er nr. 9 i størrelse af samtlige danske banker. Det var for resten pudsigt at se, at der på efterbørsen blev solgt små aktieposter af Amagerbank-aktier til kurs 205. Det er et udtryk for, at vi på Amager sætter en ære i at have aktier i vor egen bank. Og så er der jo også generalforsamlingen, som enhver amager gerne vil løse adgangskort til i form af en aktie.

15. september 1949.

Amagerbanken har påbegyndt et kursus i engelsk for sine funktionærer. Det foregår ved hjælp af tonefilm, hvor skuespillerne er indfødte englændere. Det var noget, jeg savnede i min tid, hvor jeg tit havde brug for at tale med engelske kunder. Min yngste søn, bankmanden, har fået et af Amagerbankens rejselegater og skal en tur til England.

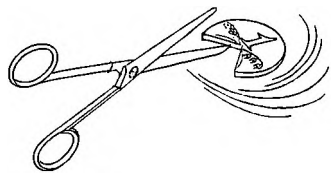

29. september 1949.

Erik Glipping klippede af skattemæssige grunde af sølvmønterne og forringede herved sin popularitet betydeligt. Nu går det lettere — regeringen samles en søndag eftermiddag og meddeler, at kronen i forhold til dollar er beklippet med en trediedel. Og regeringen bliver såmænd hverken mer eller mindre populær af den grund. Jeg er temmelig spændt på, om devalueringen vil medføre en forbedring af vor handelsbalance eller det modsatte. Begge synspunkter gøres jo gældende med stor styrke fra forskellig side.

Dagen efter devalueringen kom der for resten en sød gammel dame ind i Amagerbanken og ville indsætte 30 % på sin konto, for at den stadig kunne lyde på samme kronebeløb som før devalueringen. Hun blev stærkt oplivet, da Thomsen på sin overbevisende måde forklarede hende, at der stadig stod 1.000 kr. på kontoen, uanset kronenedskrivningen.

3. februar 1950.

Repræsentantskabet har nu i henhold til den bemyndigelse, vi tidligere har givet, besluttet at udvide aktiekapitalen fra 3 til 4 mill. kr. 1.500 af de gamle aktier giver ret til tegning af 500 kr. nye. Jeg har 6.000 kr. og kan altså få 4 aktier à 500 kr., hvorved jeg kommer op på 8.000 kr. ialt. Selv om det unægtelig kniber med kontanterne i min lille virksomhed i øjeblikket, vil jeg ikke sælge min førstefødselsret. Måske skulle jeg lade sønnerne få 1000 kr. hver; de vil gerne.

8. februar 1950.

Overretssagfører Wandrup kunne i aftes i Haandværkerforeningen meddele, at tidligere års rekordoverskud på ny var slået. Balancen har passeret 90 mill., og omsætningen har været 3 milliarder. Jeg forbinder ikke noget med det tal, men min ældste søn, arkitekten, siger, at hvis dette beløb blev udbetalt i 10 kronesedler lagt i forlængelse af hinanden, ville de nå hele jordkloden rundt ved ækvator. Han har sikkert nok ret, men jeg ville blive øm i knæene, hvis jeg skulle tælle efter.

På generalforsamlingen var der i øvrigt et par aktionærer, der udtalte sig. Deres ønsker kunne sammenfattes i: højere indlånsrente, lavere udlånsrente og større udbytte til aktionærerne. At opfylde disse ønsker uden samtidig at forringe konsolideringen er vist som at løse cirklens kvadratur, og det er der ingen hidtil, der har kunnet, sagde Marckman Hansen.

9. juli 1950.

Jeg var i Helsingør til Helsingør-revyen og morede mig meget over et replikskifte i en lille sketch. En mand udsteder en check på Amagerbanken til en juveler, der er noget betænkelig ved at modtage checken, da han ikke kender kunden. Kunden siger så højst forbavset: »De behøver da ikke være bange, Amagerbanken har da penge nok.« Jeg førte an med bifaldet.

8. februar 1951.

I det forløbne år er diskontoen sat op 2 gange, og den er nu 5 % mod 3½ % for ca. et halvt år siden. Vi har måttet afskrive 135.000 kr. på fonds, men overskuddet har alligevel sat ny rekord, og vi får vore 10 %. Korea-krigen, skatter, bunden opsparing, underskud på handelsbalancen, er altsammen noget, der strammer pengemarkedet. Jeg er glad for, at banken til trods herfor stadig har 12 mill. kr. i kassen. Selv om kunderne skulle få brug for lidt flere penge, kan vi klare det et stykke tid endnu. Balancen vil efter alle solemærker at dømme passere de 100 mil. i år. Jeg giver øl den dag.

15. december 1951.

Den 9. november 1951 kl. 15,00 fik Taarnby kommune sin borger nr. 25.000. Sognerådet har foræret den lille gut en bankbog med 500 kr. på Amagerbanken. Bankbestyrer With i Kastrup overrakte derefter drengen et sølvbæger og en sølvtallerken, i hvis bund er indgraveret: »*Fra Amagerbanken til borger nr. 25.000 i Taarnby kommune, december 1951*«. Faderen, der er ansat i SAS, takkede synligt bevæget.

7. februar 1952.

Jeg sad på generalforsamlingen i aftes og tænkte på, at man vist egentlig burde invitere finansministeren med til generalforsamlingen. I betragtning af, at han i 1951 har fået 531.000 kr., hvorimod vi aktionærer beskedent har måttet nøjes med 400.000 kr., må han siges at indtage en særstilling. Jeg bemærker iøvrigt med tilfredshed, at Amagerbanken nu er rykket op på ottendepladsen blandt samtlige banker. Vi henlægger af rekordoverskudet 100.000 kr. til det kommende jubilæum.

25. april 1952.

Taarnby kommune har fået et nyt millionlån i Amagerbanken. Lånet løber på 28 år, og den effektive rente er 6.1 %. Jeg blader i min dagbog og finder tilbage til februar 1945; dengang gav Taarnby 3.71 % for et lån på 16 år. Pengene er blevet dyrere, og trods alt må rentestigningen opfattes som et sundhedstegn.

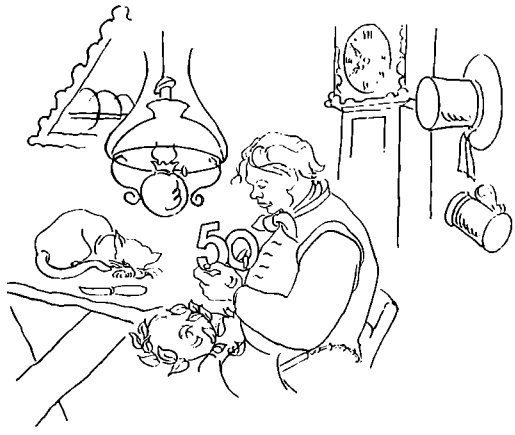

December 1952.

De sidste par aftener har jeg siddet og arbejdet på en jubilæumsartikel om Amagerbanken til Amagerbladet. Jeg læste Hildebrandts jubilæumsskrift ved 25-års jubilæet og glædede mig atter over hans smukke og velformede skildring af bankens udvikling i det første kvarte sekel. Jeg tror, at jeg vil skrive den sidste side af, for den kan danne et godt grundlag for en samlet skildring af det halve århundrede:

»Kaster man nu et Tilbageblik paa Bankens Udvikling gennem de 25 Aar fra Dagligstue-Banken i Kastrup, med de 10.000 Kr.s Aktiekapital til det fuldt moderne Pengeinstitut i den Holmbladske Ejendom med Aktiekapitalen 100 Gange fordoblet, falder Ordet »eventyrlig« en let i Munden, men noget Aladdin-Eventyr har det dog ikke været.

Man kan sige, at Amagerbanken havde det Held at vokse med en By- og Landsdel i Opkomst, men hvor tit har Nuets gyldne Regn ikke blændet Øjnene paa Mænd, der ikke kaldtes de ringeste — ogsaa Bankmænd.

Amagerbankens Ledere blev imidlertid ikke kortsynede i Medgang, og de vidste at holde Kurs i Modgang. Er Bankens Vækst derfor foregaaet, i det store og hele, under gunstige Konjunkturer, saa skyldes det dog Ledelsens kloge, forsigtige og formaalsbestemte Politik, at denne Vækst er foregaaet ad sunde Baner.

Vil man end kalde Udviklingen eventyrlig, saa har den dog formet sig naturligt organisk som en veldreven, velplejet Plantes i nærende frugtbar Jordbund.

Ved Siden af Bankens ydre Opgaver har Ledelsen nemlig stadig haft de indre for Øje, at konsolidere Banken paa et solidt Fundament af Reserver og at holde den i høj Grad likvid ved betryggende og rentabel Anbringelse af Obligationer og Aktier, der hvert Aar findes specificeret opført i Regnskabet.

Ogsaa blandt Aktionærerne har der været en Følelse af at løfte i Flok, og denne Solidaritetsfølelse finder jo stadig Udtryk under de festligste Former ved den traditionelle Fællesspisning for samtlige Aktionærer efter den aarlige Generalforsamling. — Amagerne har fra gammel Tid forstaaet Betydningen af Feststemningens fornyende og forfriskende Brise, og mange gode Fællesminder er knyttet til Amagerbankens hyggelige Generalforsamlinger.

— — —

Med Tilfredshed og Glæde kan Amagerbanken lade de forløbne 25 Aar glide gennem Erindringen og fastslaa mange Eksempler paa lykkelige Resultater af forstaaende Samarbejde mellem Borger og Bank.

Med Rod i Amagers Jord og i Amagers Virke skal Træet vedblive at gro til Gavn og Glæde for Øens travle Børn.«

Der er egentlig ikke noget i vejen for, at man kunne bruge den samme slutning til et festskrift ved Amagerbankens 50-års jubilæum, når blot man ændrer 25 år til 50 i teksten. Det er jo ganske den samme målbevidste stræben, den samme fremgang og den samme sunde udviklingslinie, der har kendetegnet de sidste 25 år som de første. Naturligvis er det rigtigt, at Amagerbanken har haft den fordel at ligge i en del af landet, hvor befolkningstallet er gået særlig stærkt frem, og det har sin betydning for en ung bank, der har chance for at vokse i takt med sit opland. Jeg sad just forleden aften og fandt nogle tal frem, der viser, hvordan indbyggerantallet på Amager er steget sammenlignet med landets samlede befolkning:

Befolkning.

	Amager (incl. Saltholm)	Hele landet	Amagers andel %
1901	48.615	2449.540	2,0
1906	58.005	2588.919	2,2
1911	67.369	2757.076	2,4
1916	87.498	2921.362	3,0
1921	99.358	3267.831	3,0
1925	110.147	3434.555	3,2
1930	120.853	3550.656	3,4
1935	133.866	3706.349	3,6
1940	145.515	3844.312	3,8
1945	150.791	4045.232	3,7
1950	164.422	4251.500[1])	3,9
Relative tal 1901 = 100	338	174	—

[1]) Foreløbigt tal.

Amagers befolkning er således tredoblet i løbet af de sidste 50 år og er steget fra knapt 50.000 til nu ca. 165.000. Danmarks samlede folketal er i samme tidsrum kun vokset med 75 %. I 1901 havde Amager således 2 % af hele befolkningen; i 1950 er denne andel steget til 4 %. Men selv om Amagers folketal således er vokset kraftigt, er der dog ikke nogen naturlov, der siger, at denne stigning udelukkende skulle komme Amagerbanken til gode. I tidens løb har adskillige andre banker anlagt filialer herude. Så vidt jeg husker, er der ikke mindre end 8 andre bankfilialer på Amager foruden sparekassekontorer, og der er således steder nok, hvor folk kan gå hen med deres penge eller for at låne.

Selv om jeg således ikke er i tvivl om, at den stærke befolkningstilvækst har givet os gode chancer herude, så er jeg på den anden side overbevist om, at en væsentlig del af forklaringen på bankens store fremgang må søges andre steder. Jeg tror, at det har haft stor betydning, at vi i Amagerbanken har fulgt forskellige gode leveregler i samtlige 50 år. Den første regel er den ikke at låne flere penge ud, end vi selv har kunnet fremskaffe gennem indlån fra kunderne. Som oftest har de samlede udlån ligget under den samlede indlånsmasse, og i de enkelte år, hvor udlånstallene har oversteget indlånene, har udlånsoverskudet nemt kunnet dækkes af den relativt store egenkapital. Min ældste søn, arkitekten, har netop lavet en tegning over væksten i indlån og udlån, der er meget illustrerende for mine betragtninger.

I besættelsesårene skiltes de 2 kurvers veje, indlånene strømmede til banken, hvorimod stigningen i udlånene hørte op, og der indtrådte en vis tilbagegang. Efter krigen nærmer kurverne sig igen til hinanden, og det er et udtryk for, at der er ved at blive skabt mere normale forhold mellem indlån og udlån. I virkeligheden må Amagerbanken jo betragtes som den store transformatorstation, hvor de mange indlån, store og små, strømmer ind og igen lånes ud til gavn for hele Amagers erhvervsliv. Prøv at køre en tur gennem Amager sammen med direktør Marckman Hansen og få ham til at fortælle om alle de store virksomheder, som Amagerbanken tæller blandt sine kunder, og pege på de karreer og rækkehusbebyggelser, som Amagerbanken har ydet byggelån til. Med mit lokalkendskab til Amager, — og det er ikke så helt ringe — tror jeg at kunne sige, at der ikke er den gade på Amager, hvor Amagerbanken ikke har enten indskydere eller låntagere.

Den anden leveregel, som hænger nøje sammen med den første, er den, ikke at låne mere ud, end at vi stadig har en passende likviditetsreserve. Naturligvis koster det banken penge altid at holde sig likvid; man kan tjene mere, hvis man låner sine midler ud til sidste krone, men det er også en banks opgave at have en passende kassebeholdning, således

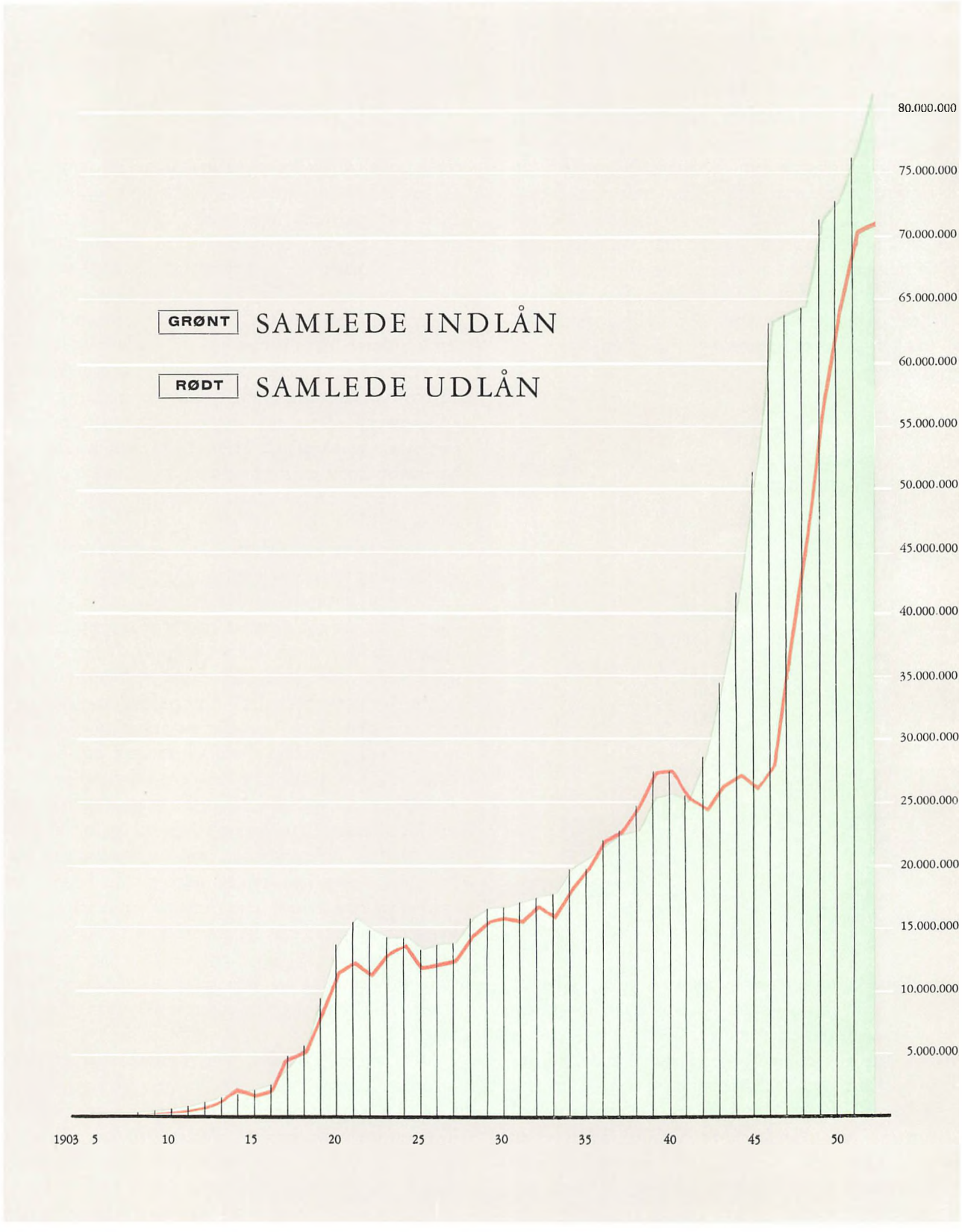
GRØNT SAMLEDE INDLÅN
RØDT SAMLEDE UDLÅN
80.000.000
75.000.000
70.000.000
65.000.000
60.000.000
55.000.000
50.000.000
45.000.000
40.000.000
35.000.000
30.000.000
25.000.000
20.000.000
15.000.000
10.000.000
5.000.000
1903 5 10 15 20 25 30 35 40 45 50

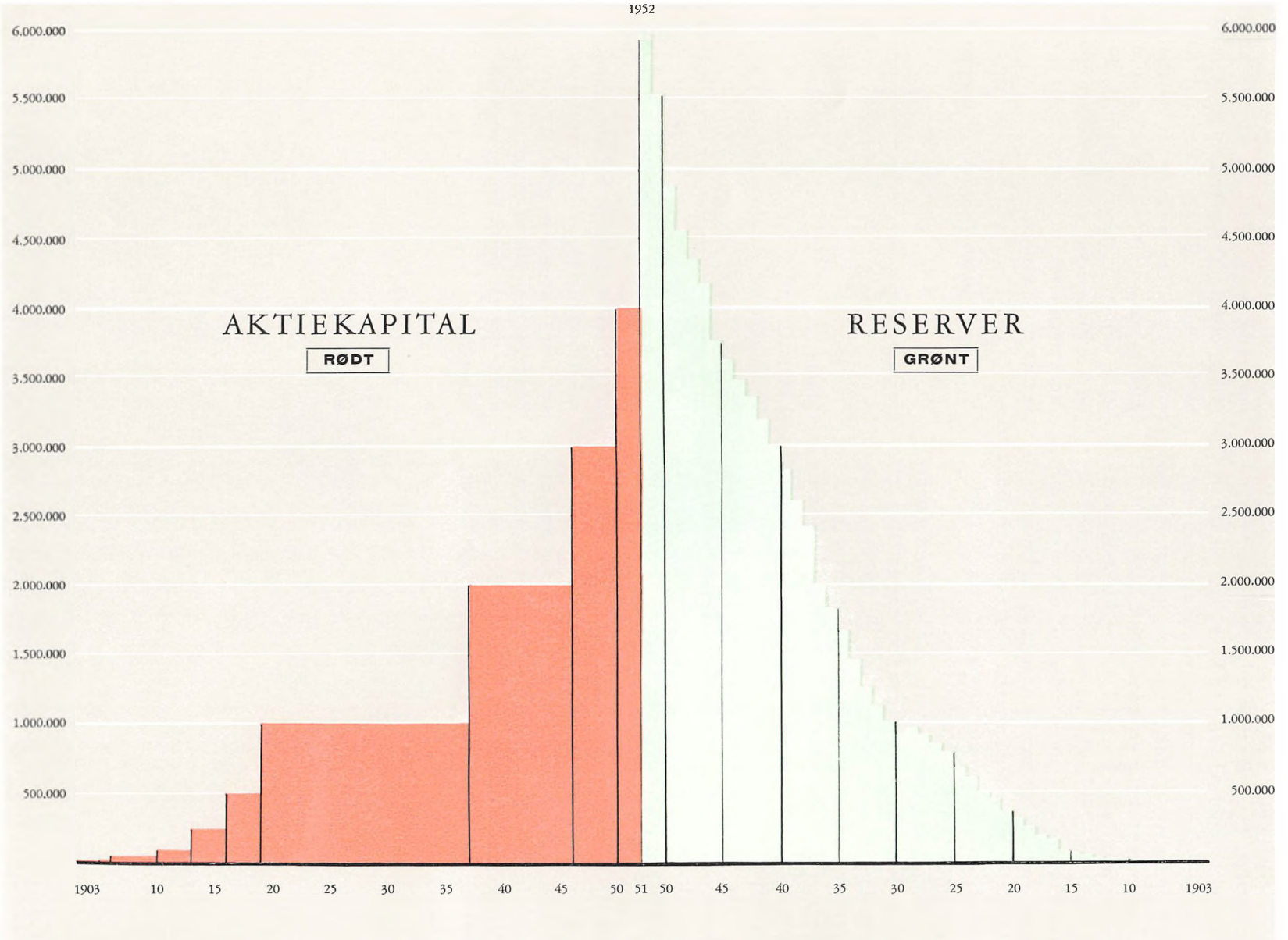
1952
6.000.000
5.500.000
5.000.000
4.500.000
4.000.000
3.500.000
3.000.000
2.500.000
2.000.000
1.500.000
1.000.000
500.000
AKTIEKAPITAL
RØDT
RESERVER
GRØNT
1903 10 15 20 25 30 35 40 45 50 51 50 45 40 35 30 25 20 15 10 1903

at kundernes mest presserende behov altid kan tilfredsstilles. I pengeknappe tider er det særlig vanskeligt at opretholde en stor kasse, men til enhver situation må der afsættes en passende margen; derved opnår vi, at følgerne af en pengestramning bliver mindst mulig generende for erhvervslivet.

Den tredie gode leveregel, som vi har praktiseret, er altid først at tænke på bankens sikkerhed og konsolidering og i anden række på udbyttet. Også dette forhold har min søn givet et billedmæssigt udtryk for på en tegning, som viser aktiekapitalens størrelse på de enkelte tidspunkter, og hvorledes reserverne er vokset fra år til år.

Flittige amagerhænder har således i de forløbne 50 år bygget bankens reserver op sten for sten fra ingenting til nu at udgøre 6 mill. kr. En del af reserverne stammer fra aktieudvidelser, hvor vi aktionærer altid har ydet vor skærv til konsolideringen, men langt det meste er taget fra det årlige overskud.

Når man sidder og glæder sig over balancens vækst — i de sidste 25 år er der sket en forøgelse fra 18 mill. til 110 mill. — føler man samtidig trang til et lille suk over den prisstigning, der er sket i det mellemliggende tidsrum. Det er jo ikke noget specielt for Amagerbanken, at der er sket en stærk vækst i indlån og udlån, også andre banker har set deres balancer svulme op. Et bedre udtryk for bankens udvikling får man derfor ved at se på, hvorledes Amagerbanken er placeret i banksystemet som helhed, og hvor stor en andel bankens balance udgør, målt med samtlige bankers. Min søn, bankmanden, har regnet nogle tal ud for mig, der angiver, hvor stor en procentdel Amagerbanken havde af samtlige bankers indlån, udlån, egenkapital og balance i 1928 samt i 1952. Det viser sig, at Amagerbanken den gang havde godt 7 ‰ af samtlige indlån og udlån, nu er promillen steget til godt 14. I 1928 havde banken pladsen som nr. 18 i rækken efter størrelsesorden, men i løbet af de sidste 25 år er banken rykket op på 8. pladsen.

Amagerbanken i forhold til samtlige banker

andel i ‰

	1. 1. 1928 ‰	1. 1. 1952 ‰
Indlån	7,8	14,0
Udlån	7,2	14,2
Egenkapital	5,0	12,6
Balance	6,1	12,6
Nr. i rækken	18	8

Disse tal viser langt bedre end store ord og lyriske betragtninger, at Amagerbanken har arbejdet sig frem til en god og grundfæstet position i dansk bankvæsen, og alle vi amagermænd og -kvinder vil derfor den 14. januar bringe vor bank vor varmeste hyldest.

Sommerhus i Hornbæk for personalet - købt i 1952.

Min gode Ven — Amagermanden — har nu gennem sine Dagbogsoptegnelser givet et Tilbageblik over de 50 svundne Aar, og mangt og meget er draget frem; men naar jeg, kære Amagermand, her til Slut vil supplere disse Optegnelser med et lille Efterskrift, skal det ske med en Tak til alle de Medarbejdere — fra øverst til nederst — der ved deres Interesse for Bankens Trivsel og Fremgang, deres Arbejdsglæde, i så høj Grad har bidraget til det gode Resultat.

Enhver og een — fra de oprindelige to til nu de Hundrede — har gjort sig fortjent til at faa en hjertelig Tak for den Indsats, de har ydet, og som ingen kender bedre end

Deres hengivne

Marckmann Larsen

Bankens ledende mænd gennem 50 år.

Stifterne:

Bankdirektør E. B. Petersen
Direktør C. M. Larsen
Fabrikant C. Flensburg
Kammerråd, kaptajn C. Høyer
Inspektør A. Johnsen

Bankens formænd:

Direktør C. M. Larsen 1903-1910
Kancelliråd H. A. Busch 1910-1931
Overretssagfører H. C. Wandrup 1931-

Bestyrelsen (før 1931 kommitterede):

Kancelliråd H. A. Busch	1906-1931	– formand 1910-1931
Overretssagfører H. C. Wandrup	1906-	– næstformand 1920-1931, formand 1931-
Grosserer Herman Ebert	1931-1933	– næstformand 1931-1933
Fabrikant N. J. Taarnby	1931-1935	– næstformand 1933-1935
Handelsgartner N. C. J. Burchardt	1933-	– næstformand 1935-
Murermester Georg Jørgensen	1935-	

Repræsentantskabet (før 1931 Bankrådet):

Direktør C. M. Larsen	1903-1910	
Fabrikant C. Flensburg	1903-1944	
Kammerråd, kaptajn C. Høyer	1903-1926	
Inspektør A. Johnsen	1903-1937	
Kancelliråd H. A. Busch	1906-1931	– formand 1910-1931
Overretssagfører H. C. Wandrup	1906-	– næstformand 1920-1931, formand 1931-
Bankdirektør Villum Nielsen	1906-1910	– næstformand 1907-1910

Tømmerhandler I. N. Drejer	1906-1907	
Grosserer Sønnich Olsen	1906-1924	
Gårdejer Peter Petersen	1906-1930	
Købmand G. W. Møller	1906-1912	
Fabrikant W. Wieder	1907-1939	
Bankdirektør C. Brorson	1910-1920	– næstformand 1910-1920
Gårdejer H. C. Ohlsen	1913-1929	
Tømrermester P. L. Engel	1917-1927	
Grosserer Herman Ebert	1917-1936	– næstformand 1931-1933
Fabrikant N. J. Taarnby	1920-1935	– næstformand 1933-1935
Gårdejer Svend Hansen	1927-	
Handelsgartner N. C. J. Burchardt	1930-	– næstformand 1935-
Gårdejer E. O. Jansen	1930-	
Handelsgartner Oluf Kristensen	1930-	
Murermester Georg Jørgensen	1931-	
Malermester W. Staack	1931-1945	
Urtekræmmer Chr. Stripp	1931-1940	
Direktør Georg Nielsen	1935-	
Fhv. folketingsmand N. P. Nielsen	1939-1948	
Snedkermester Frode Olsen	1941-	
Grosserer Tage Hansen	1944-	
Redaktør F. J. Christtreu	1945-1946	
Melhandler B. O. Hemmingsen	1945-1951	
Grosserer Chr. Grøn	1952-	
Højesteretssagfører Børge Kock	1952-	

Direktionen:

E. B. Petersen, adm. direktør	1903-1927	
G. Marckman Hansen, adm. direktør	1920-	(ansat 1906)
Iver Thomsen, underdirektør	1948-	(ansat 1926)

Repræsentantskabsmøde i november 1952 under ledelse af formanden, overretssagfører H. C. Wandrup.

Ved bordet sidder fra venstre til højre: Direktør Georg Nielsen, højesteretssagfører Børge Kock, gårdejer E. O. Jansen, grosserer Tage Hansen, murermester Georg Jørgensen og handelsgartner N. C. J. Burchardt.

Og efter overretssagfører H. C. Wandrup følger: Bankdirektør G. Marckman Hansen, underdirektør Iver Thomsen, gårdejer Svend Hansen, handelsgartner Oluf Kristensen, snedkermester Frode Olsen og grosserer Chr. Grøn.

Hovedkontoret: Direktør Marckman Hansen og underdirektør Iver Thomsen drøfter et problem under en hyggelig kaminpassiar.

Oversigt over Amagerbankens virksomhed 1903-1952.

Ultimo	Aktiekapital	Reserver	Indlån	Folio Konto-kurant	Veksler Udlån Kassekredit Panteobl.	Balance	Overskud	Udbytte	Omsætning
	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.		Kr.
1903	10.000	0	17.800	4.307	6.263	32.507	248	2 %	303.094
1904	10.000	25	26.309	6.560	18.123	43.749	451	4 %	485.002
1905	13.000	51	35.468	15.746	33.790	54.856	572	4 %	576.607
1906	50.000	319	100.414	10.342	147.584	162.583	1.950	4 %	2.017.925
1907	50.000	1.724	263.741	12.809	330.361	369.635	6.112	6 %	4.025.834
1908	50.000	3.531	456.478	24.558	380.760	540.955	7.342	6 %	7.635.073
1909	50.000	5.068	567.330	60.062	558.723	688.665	11.717	6 %	8.587.823
1910	100.000	10.605	669.363	55.261	656.915	843.986	11.245	6 %	11.491.018
1911	100.000	14.146	1.111.850	72.427	887.091	1.312.565	14.847	7 %	17.089.282
1912	100.000	20.307	1.486.481	146.754	1.525.195	1.769.806	18.355	7 %	23.608.973
1913	250.000	56.212	1.608.134	153.642	1.796.514	2.088.012	32.922	8 %	31.524.549
1914	250.000	68.455	1.823.999	233.633	1.943.865	2.409.427	40.062	8 %	31.429.994
1915	250.000	81.425	2.399.692	291.618	2.199.013	3.055.323	40.330	8 %	45.307.886
1916	500.000	175.408	3.395.879	696.941	4.161.374	4.830.742	92.266	8+4 %	117.912.528
1917	500.000	191.077	4.933.982	849.470	5.509.977	6.569.642	99.858	10 %	159.873.924
1918	500.000	271.857	8.509.175	1.290 040	8.954.672	10.659.131	144.830	10 %	278.338.766
1919	1.000.000	311.698	11.556.163	2.047.702	11.599.511	15.070.051	124.831	10 %	299.116.429
1920	1.000.000	377.222	13.768.339	1.791.804	12.441.651	17.532.971	230.532	10 %	337.149.566
1921	1.000.000	472.007	13.286.657	1.542.530	11.453.792	16.451.376	200.791	8 %	334.287.629
1922	1.000.000	526.896	12.426.320	1.609.765	13.123.616	15.958.972	166.252	8 %	307.225.641
1923	1.000.000	632.374	12.765.817	1.287.505	13.903.259	17.015.171	229.421	8 %	371.614.014
1924	1.000.000	691.381	11.368.542	1.750.897	11.804.232	15.945.077	200.009	8 %	399.898.709
1925	1.000.000	795.542	11.633.856	1.804.992	11.731.207	15.534.932	234.467	8 %	419.440.425
1926	1.000.000	849.004	11.819.063	1.731.004	12.285.515	15.869.102	240.358	8 %	445.088.546
1927	1.000.000	906.580	13.317.874	2.176.745	13.762.493	17.984.805	259.693	10 %	533.490.539
1928	1.000.000	962.436	14.291.536	2.056.512	14.831.327	19.162.492	202.542	10 %	714.833.189
1929	1.000.000	917.232	14.232.923	2.204.164	15.014.993	19.116.671	44.132	8 %	627.192.297
1930	1.000.000	1.018.575	14.995.806	1.983.375	14.945.152	19.920.711	247.819	8 %	615.589.833
1931	1.000.000	1.113.670	15.095.537	2.198.836	16.899.615	20.698.846	200.119	8 %	633.218.900
1932	1.000.000	1.255.025	15.227.838	2.349.054	15.649.932	20.935.304	302.559	10 %	616.916.286
1933	1.000.000	1.452.155	17.152.456	2.573.577	17.681.371	23.859.190	363.185	10 %	685.050.693
1934	1.000.000	1.666.703	17.686.859	2.856.694	19.468.625	25.418.807	409.290	10 %	803.613.009
1935	1.000.000	1.829.722	18.341.079	3.078.226	21.296.467	25.966.141	380.454	10 %	779.632.205
1936	1.000.000	2.001.553	18.962.402	3.287.795	22.284.075	27.515.757	422.099	10 %	841.869.469
1937	2.000.000	2.420.196	19.836.785	2.930.331	24.125.228	29.185.939	489.359	10 %	932.501.266
1938	2.000.000	2.609.923	21.843.308	3.465.143	26.806.326	32.911.445	537.191	10 %	993.391.832
1939	2.000.000	2.824.983	21.951.920	3.617.640	27.183.334	33.562.892	535.720	10 %	1.093.559.865
1940	2.000.000	3.056.680	20.942.042	4.155.472	23.710.079	34.806.932	503.218	8 1/3 %**	1.225.881.264
1941	2.000.000	3.199.981	23.270.981	5.245.059	23.325.121	36.308.120	441.445	10 %	1.336.277.058
1942	2.000.000	3.356.012	26.071.010	8.520.467	23.639.952	43.830.063	430.468	10 %	1.457.951.259
1943	2.000.000	3.487.166	30.624.561	11.333.050	26.778.834	51.965.909	373.504	10 %	1.588.768.178
1944	2.000.000	3.601.473	36.539.581	14.712.233	25.556.956	61.676.699	325.333	9 %**	1.699.796.465
1945	2.000.000	3.742.010	44.872.785	18.135.893	25.836.473	74.135.613	352.757	9 %**	1.867.347.890
1946	3.000.000	4.164.282	46.864.910	16.913.334	36.435.978	80.009.776	410.893	10 %	2.342.617.140
1947	3.000.000	4.341.223	49.350.510	14.772.188	46.523.298	78.783.512	517.327	10 %	2.619.667.289
1948	3.000.000	4.546.852	50.702.404	20.628.175	56.651.866	88.306.179	602.857	10 %	2.774.912.792
1949	3.000.000	4.896.893	49.547.796	23.319.344	63.986.591	90.715.809	771.478	10 %	2.950.592.041
1950	4.000.000	5.521.334	52.987.640	23.341.186	69.336.379	96.901.609	912.429	10 %	3.602.109.953
1951	4.000.000	5.955.822	57.655.573	23.977.768	69.965.489	104.686.361	983.914	10 %	3.820.992.757
1952*	4.000.000	5.955.822	62.677.277	24.729.599	71.194.643	109.305.953			

* Ultimo oktober.

** Udbyttebegrænsning.

Amagerbankens hovedkontor, Amagerbrogade 25, en septemberdag 1952. Den ældste del af bygningen er den Holmbladske familieejendom, som Amagerbanken erhvervede i april 1920. Efter ombygningen, der blev foretaget af arkitekt Valdemar Schmidt, åbnede banken sine nye lokaler den 24. januar 1921. I 1926 blev der foretaget en tilbygning med Landbo Berthelsen som arkitekt. Endelig fandt den store udvidelse sted i 1936 ved arkitekt Frode Galatius, hvorved banken fik sit nuværende karakteristiske udseende.

Hovedkontoret: Ekspeditionslokalet.

Hovedkontoret: »Huslejekassen« hvor man også betaler sin skat og glæder sig over motivet fra Taarnby af maleren Chr. F. Beck.

Til højre.
Hovedkontoret: Havestuen — der ventes gæster.

Til højre.
Hovedkontoret: Dybt under jorden findes boksanlægget.

Hovedkontoret: I et hjørne af frokoststuen nyder et par af damerne en kop kaffe med Sikker Hansens farveklip i baggrunden.

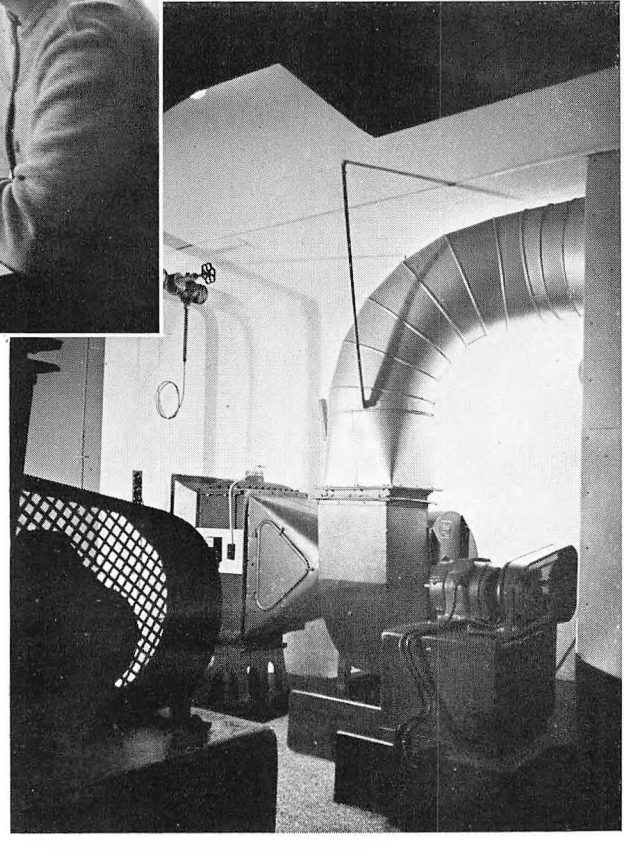

Hovedkontoret: Fra kælderen forsyner »air-kondition« alle lokalerne med frisk luft.

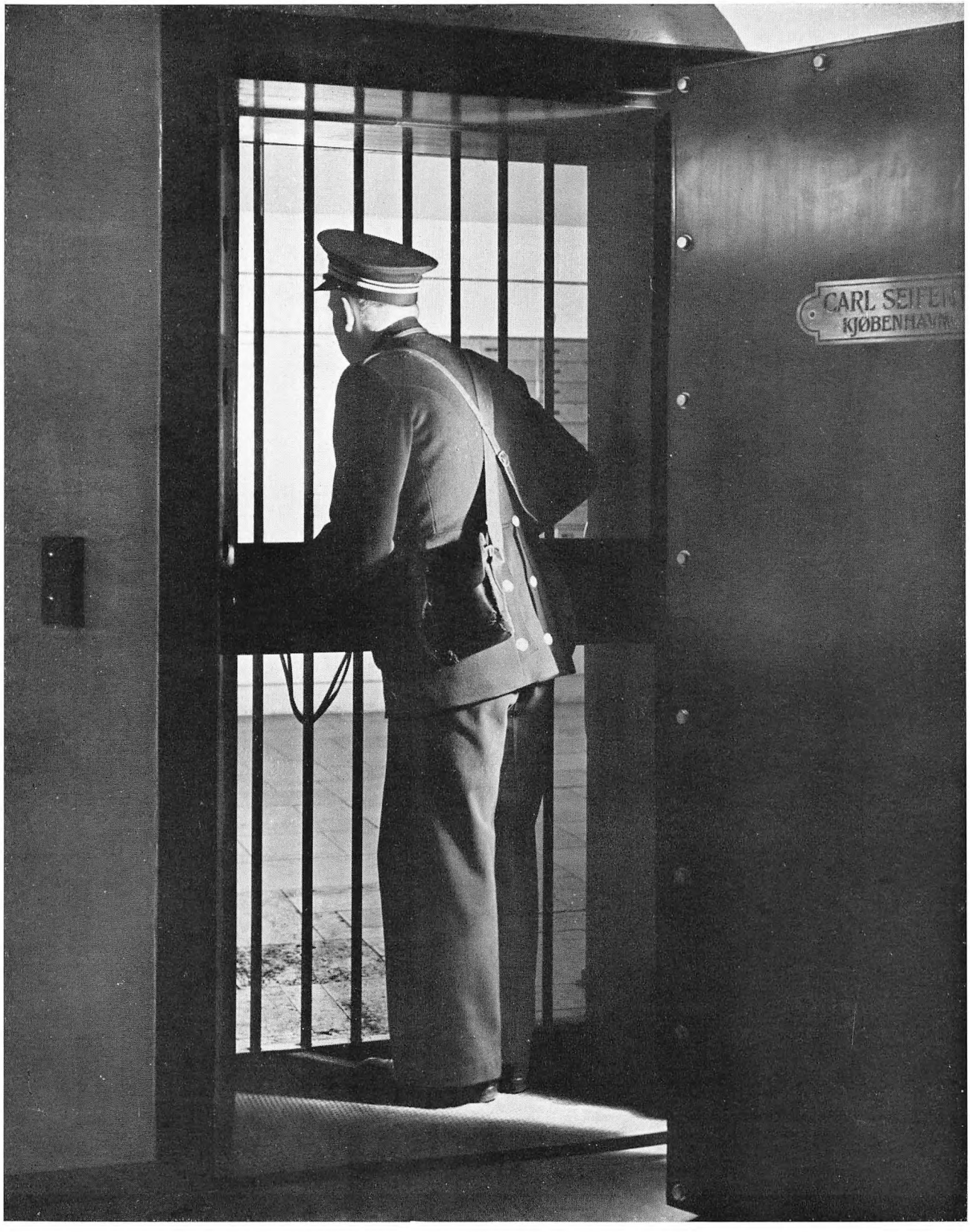
CARL SEIFERT
KJØBENHAVN

Islands Brygge afdeling: Et hjørne af ekspeditionslokalet med maleren Harald Hansens vægdekoration.

Sundby afdeling: I baggrunden motiv fra Grønttorvet, malet af Harald Hansen.

Kastrup afdeling: Ekspeditionslokalet, hvor maleren Harald Hansen på bagvæggen har symboliseret Amagers erhvervsliv.

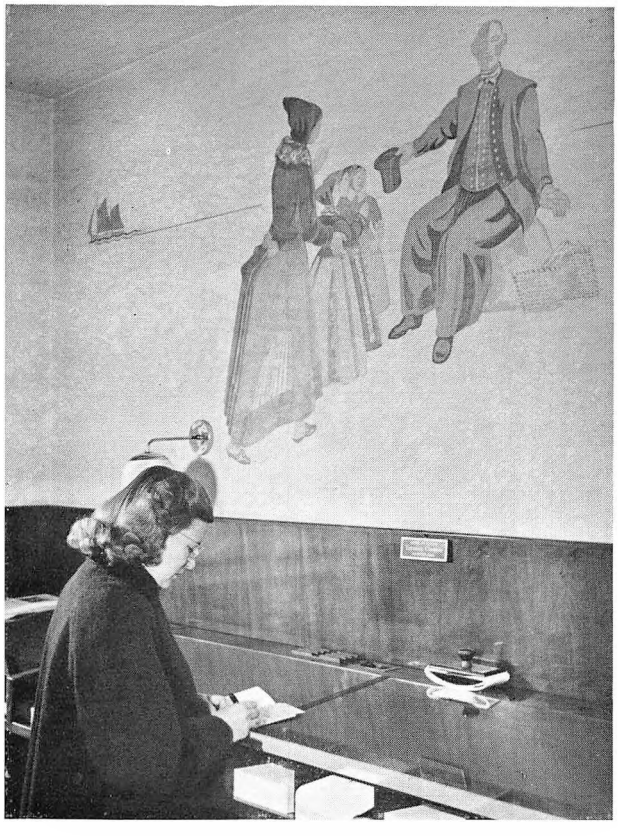

Søndre afdeling: Kunderne bydes velkommen af »Amagermanden«, udført af maleren Johan Vilhelm Andersen.

Dragør afdeling: »Amagermanden«, i Anker Hoffmanns udførelse, holder øje med byens pulserende liv.

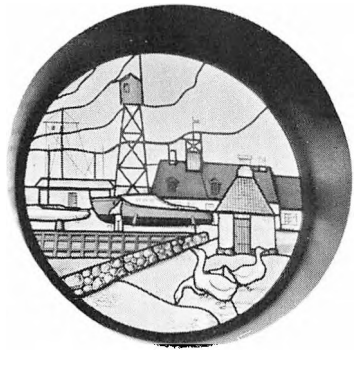

Hovedkontorets personale - i november 1952.

Filialernes personale - i november 1952.

AMAGERBANKEN